

(3)

PARLIAMENT BUILDINGS OTTAWA

200
Millioen
Akkers

VOOR KOLONISATIE

IN

Manitoba

VANCOUVER,
BRITISH COLUMBIA

JONGSTE VERBINDING TUSSEN DE
ATLANTISCHE-EN DE STILLE ZUID ZEE.

EN HET GROOTE

NOORD-WESTEN VAN AMERIKA.

EENE VRIJE HAARDSTEDE

van 160 Akkers

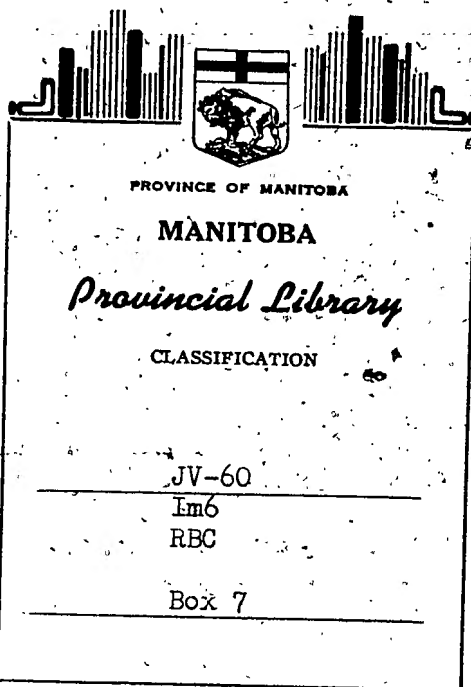
(85 Bunders) verkrijgt ieder hoofd van een

JV-60. el als ieder mannelijk kolonist

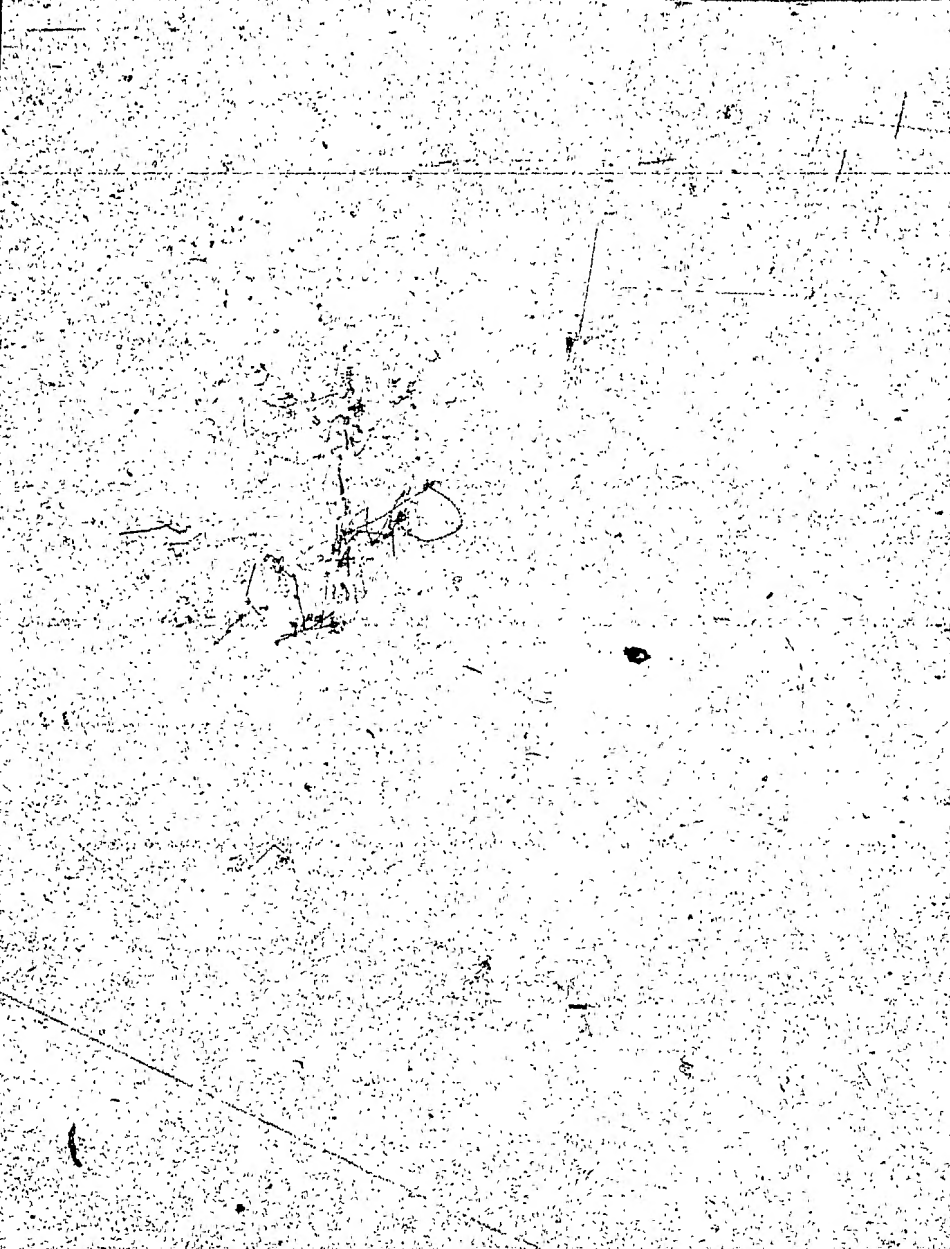
Im6 I van 18 Jaren bereikt hebbende. 1886.

RBC

Box 7

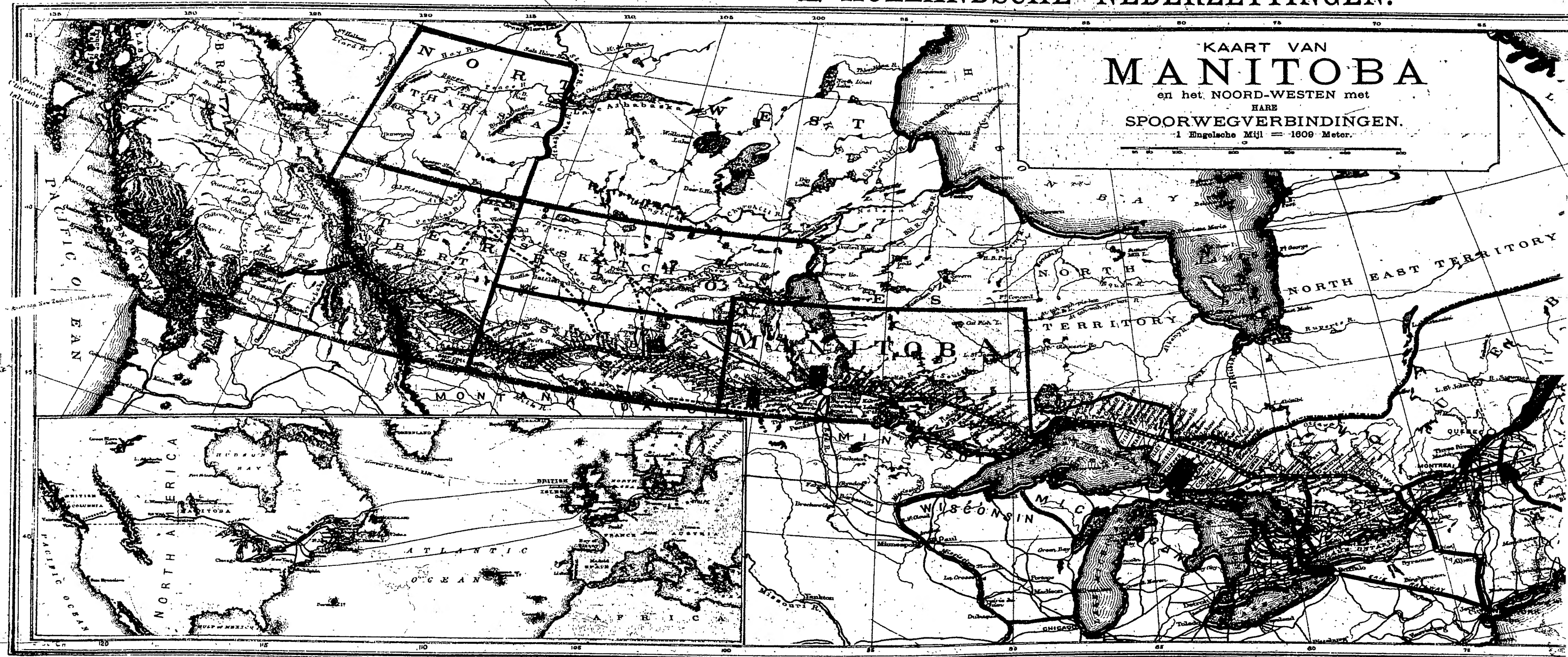

EC-b-7

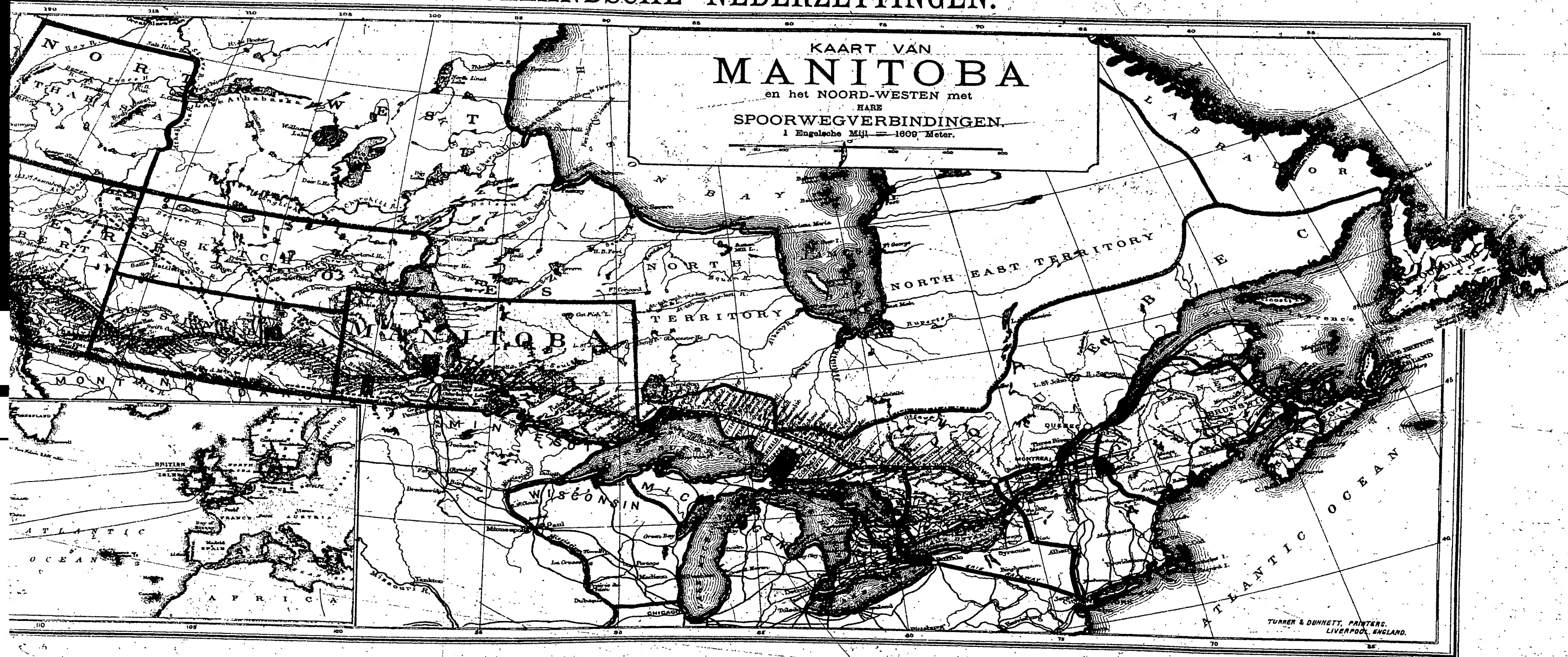
108

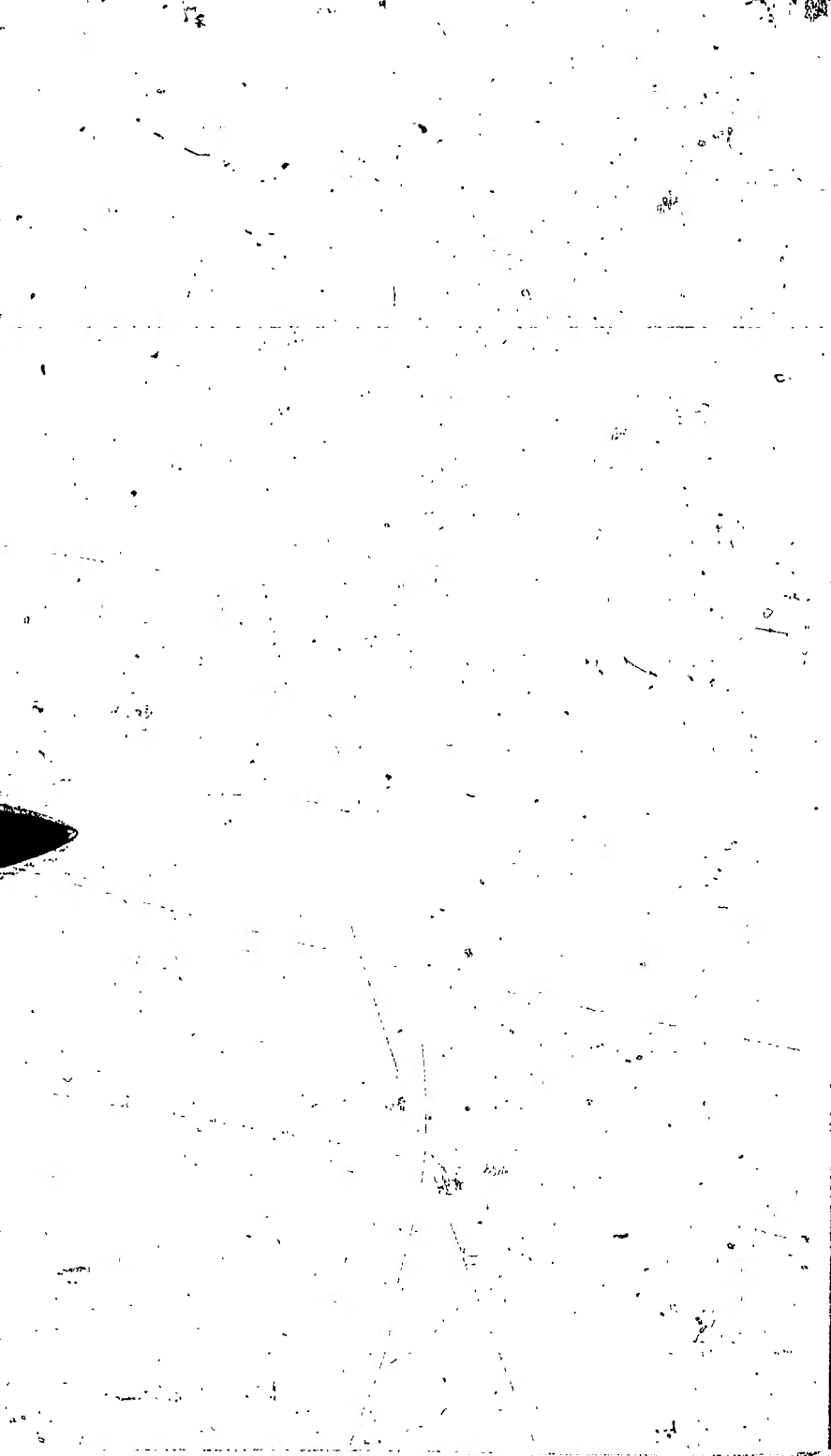
HOLLANDSCHE NEDERZETTINGEN.

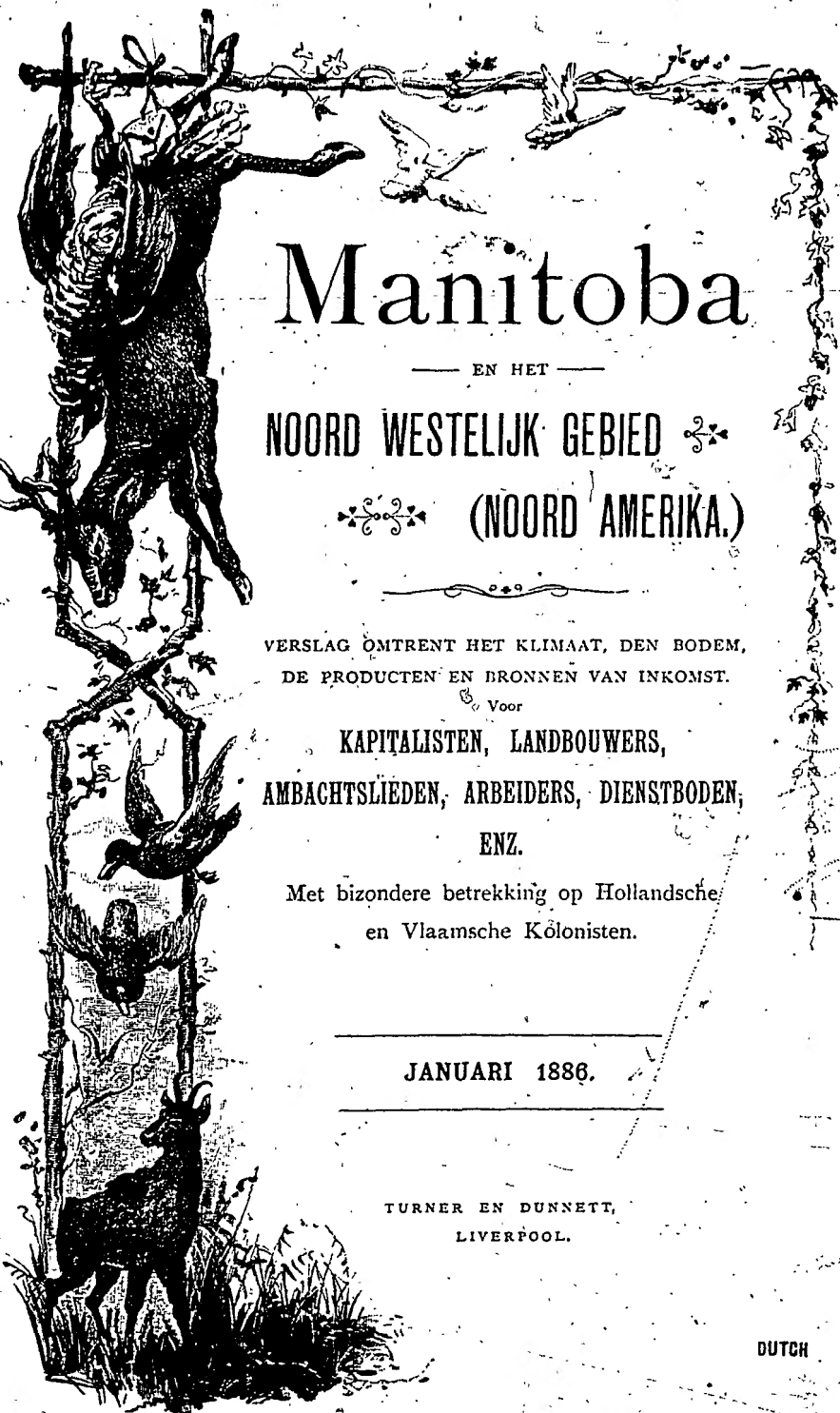

2 of 2

HOLLANDSCHE NEDERZETTINGEN.

Manitoba

— EN HET —

NOORD WESTELIJK GEBIED ❖
❖❖❖ (NOORD AMERIKA.)

VERSLAG OMTRENT HET KLIMAAT, DEN BODEM,
DE PRODUCTEN EN BRONNEN VAN INKOMST.

Voor

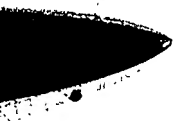
KAPITALISTEN, LANDBOUWERS,
AMBACHTSLIEDEN, ARBEIDERS, DIENSTBODEN,
ENZ.

Met bijzondere betrekking op Hollandsche
en Vlaamsche Kolonisten.

JANUARI 1886.

TURNER EN DUNNETT,
LIVERPOOL.

DUTCH

De provincie Manitoba is te midden van het vaste land gelegen, zijnde ten Oosten en ten Westen halverwege tusschen de Atlantische Oceaan en stille Zuidzee, en ten Noorden en ten Zuiden tusschen de ijszee en de golf van Mexico. De zuidelijke grens van Manitoba is ongeveer op dezelfde hemelsbreedte als Parijs, en het zuiden van Duitschland. Manitoba ligt tusschen 49° en 50.5° Noorderbreedte en tussch 89° en 102° . Westelijk, en is ongeveer 78,000,000 akkers groot.

Buiten de grenzen der provincie Manitoba strekt zich het Noord Westelijk gebied van Canada uit. Het Noord Westelijk gebied bevat in het geheel ongeveer 2,500,000 Engelsche vierkante mijlen met 200,000,000 akkers vruchtbaar land, dat verdere kolonisatie te gemoet ziet. Het is ten zuiden begrenst door de 49e parallel, welke het van de Vereenigde Staten scheidt. Het volgt in Westelijke richting tot aan de voet der Rocky Mountains op ongeveer de 115e graad Westelijke lengte en neemt eene Noord Westelijke loop langs de voet van genoemd gebergte tot aan het gebied van Alaska, en van daar in Noordelijke richting tot aan de ijszee.

Dit uitgebreid gebied bevat groote meerén en rivieren. De Mackenzie is eene der grootste rivieren in de wereld en stort zich in de ijszee uit. Haar berekende lengte is 2500 mijlen met inbegrip van de Slave River, welke een gedeelte hiervan uitmaakt. Deze rivier is over hare grootste lengte bevaarbaar, behalve aan de voet der Rocky Mountains waar zij door watervallen wordt afgebroken. Het land waardoor zij stroomt, is rijk aan delfstoffen waaronder steenkolen. De

Peace River, eene andere groote rivier van het Noord Westen heeft eene loop van 1100 mijlen door eene landstreek rijkelijk met delfstoffen en bouwland bedeeld.

Eene andere groote rivier die aan de Rocky Mountains haar oorsprong heeft is de Saskatchewan, die zich in het Lake Winnipeg uitstort, en een lengte heeft van ongeveer 1500 mijlen. Deze rivier is bevaarbaar van het Lake tot aan het Fort Edmonton, en stroomt door eene onmetelijke landbouwstreek. Er zijn tal van andere rivieren in dit gebied, zoo als de Nelson, de Churchill, de Winnipeg en de Assiniboine.

Het gouvernement van Canada heeft uit dit gebied voor posterijdoeleinden en tevens ten gerieve van kolonisten vier provisionele districten geformeerd, met name: Assiniboine, Saskatchewan, Alberta en Athabasca.

HET KLIMAAT.

Men zou denken dat het klimaat van Manitoba gelijk is aan dat van Holland, België, Duitschland of Oostenrijk welke landen met Manitoba op de zelfde breedtegraad liggen. Dit is echter niet zoo. Door de ligging der provincie treden ieder der jaargetijden merkbaarder op. De zomer in Manitoba is warmer dan die in Holland, daarentegen zijn de winters kouder. De gemiddelde warmte in de zomer is van 67° tot 70° Fahrenheit of 16° tot 20° Reaumur, doch zijn warmer dagen niet zeldzaam. Die grootere hitte veroorzaakt eene schielijke wasdom. Koorn in het midden der maand Mei gezaaid, wordt reeds in Augustus geoogst. De winters zijn, zoo als reeds vermeld, kouder dan in Holland. Zij doen zich echter niet zoo onaangenaam gevoelen daar de lucht steeds droog en helder is. Een ieder weet dat eene vochtige koude zoo als dezelve in Holland zoo dikwerf voorkomt, het gestel meer aangrijpt dan droog vriezend weêr.

Het klimaat van het aangrenzend gebied van Manitoba is van den zelfden aard.

Manitoba en het Noord Westelijk gebied van Canada behooren volstrekt tot de gezondste en aangenaamste landstreeken der wereld. Er heerscht geen malaria, noch eenige andere ziekte welke bijzonder aan die provincie of het klimaat eigen zijn.

Den Heer G. W. Vis die ruim 10 jaren in de Vereenigde Staten gevestigd was, en achtereenvolgend 4 jaren de functiën van Secretaris van den President der Kansas Pacific en 3 jaren die van Secretaris van den Hoofddirecteur der Union Pacific Spoorweg Maatschappij waarnam, zegt in een schrijven aan de Heeren Adolph Boissevain & Co. en H. Oyens & Zonen. Bankiers te Amsterdam, het volgende:

Toen ik, gedurende den laatsten winter (de maand December en een gedeelte van Januari) in Manitoba doorbracht, kwam ik tot de overtuiging, dat de winters daar zeer gezond en versterkend zijn. Op vele reizen had ik ruimschoots gelegenheid om op te merken, dat de geheele bevolking er flink en krachtig uitzag. Wat mij zelve aangaat, de koude was mij nooit onaangenaam en mijne kleêren waren toch dezelfde, die ik in Amsterdam, New-York en elders heb gedragen.

De gunstige ondervinding, die ik dienaangaande opdeed, verwonderde mij te meer, daar men mij in *St. Paul (Minnesota)* allerlei overdrevene berichten daarvan gegeven had. Ik voor mij vond niet het minste verschil tusschen het klimaat van Minnesota en Manitoba en ben overtuigd, dat dergelijke onjuiste berichten alleen verspreid worden, om de steeds toenemende landverhuizing naar Manitoba tegen te werken, in het belang van Minnesota, Dakota en andere Amerikaansche Staten. Wat de *sneeuw* aangaat, zoo is het een feit, dat tot dusverre de Canadian Pacific bijna in 't geheel niet aan *sneeuwblokkades* is blootgesteld geweest en in dit opzicht eene gunstige uitzondering maakt op de andere Pacific Spoorwegen. Als verklaring hiervan dient dat de Canadian Pacific slechts weinige en kleine heuvelen heeft te doorkruisen en de sneeuw zich op de open prairiën niet kan *ophoopen*, zoodat langs andere Spoorweglijnen dikwijls het geval is.

Het *zomer- en herfstklimaat van Manitoba* en Westelijk Canada is in elk opzicht gezond en aangenaam te noemen. De dagen zijn warm en de nachten koel, juist het klimaat om de beste kwaliteit van granen te produceren. De gewassen van Manitoba zijn dan ook niet slechts van even goede, doch van *betere* kwaliteit dan die der Vereenigde Staten; zij zijn in den regel *harder* en *maarder* en bedingen bijgevolg *huigere prijzen*.

Ook wensch ik uwe aandacht te vestigen op het feit, dat, honderde mijlen ten noorden van den Canadian Pacific, de landstreek even vruchtbaar en geschikt is voor het verbouwen van graan als het land in de onmiddellijke nabijheid van den Spoorweg. *Prince Albert, Battleford* en *Edmonton* b. v. zijn welvarende plaatsen.

DE BODEM.

De bodem is van eene diepe zwarte rulle aarde, die op eene taaie donkerblauwe kalklaag, en gedeeltelijk op eene zandige onderlaag rust. Hij is een der vruchtbaarste indien niet de vruchtbaarste der wereld, en is bijzonder geschikt voor den tarwebouw. Scheikundige ontledingën in Schotland en in Duitschland hebben zulks bevestigd.

De diepte der bovenste aardlaag is zeer verschillend, doch is die gewoonlijk van 2 tot 3 voet. De bodem is zoo weelderig dat hij na het eerste breken, verscheidene jaren achtereen kan bebouwd worden, zonder dat eene mindere opbrengst te vreezen is. Op sommige plekken is de aardlaag zoo vet dat de bodem zoo te zeggen onuitputtelijk is. De aanmerkelijke vruchtbaarheid der prairiebodem is ontstaan door de opeenhooping der uitwerpselen van vogels, en de asch der prairiebranden, welke zich daar gedurende eeuwen vergaard hebben, te zamen met de ontbonden stoffen uit het plantenrijk.

Julius Eberhard zegt in zijn verslag over Manitoba het volgende :

"De landbouwer behoeft de eerste 15—20 jaren zijn veld niet te bemesten en kan evenzeer van eene goede uitkomst verzekerd zijn; in de eerste 3 jaren is de plantengroei te weelderig, het stroo schiet hoog op en wordt hierdoor de tarweopbrengst gering, de volle oogst vangt eerst aan met het vierde jaar."

Water verkrijgt men door op eene matige diepte der prairie wellen te graven; de rivieren zijn insgelijks voor drinkwater beschikbaar.

STELSEL VAN OPMETING.

Vrije Haardsteden.

De provincie is nu opgemeten, en is van uit een Meridiaan van het Oosten naar het Westen een net van afdeelingen daargesteld. Iedere afdeeling is wederom in 36 Sectiën ingedeeld, waarvan ieder eene Engelsche vierkante mijl groot is en dus 640 akkers bevat. De sectiën van iedere afdeeling zijn genummerd als volgt.

Noord.					
31	32	33	34	35	36
30		28	27	26	25
19	20	21	22	23	24
18	17	16	15	14	13
7	8	9	10		12
6	5	4	3	2	1
Zuid.					

De sectiën 11 en 29 in iedere afdeeling zijn ter bestrijding der kosten voor onderwijs afgezonderd en worden in veiling aan de meest biedenden verkocht, zoodra derzelver verkoop noodzakelijk geacht wordt. De sectiën 8 en 26 in de meeste der afdeelingen behooren de Hudsons Bay Maatschappij toe, die van de regering eene groote landgunning tegen afstand harer rechten op Manitoba en het Noord Westelijk gebied heeft verkregen. Die maatschappij heeft nu nog ongeveer 7,000,000 akkers in haar bezit en verkoopt deze landerijen tegen matige prijzen. De juiste prijzen laten zich moeilijk vast stellen, daar die geheel afhangen van ligging en kwaliteit.

De evengenummerde sectiën met uitzondering van die welke tot bijzondere doeleinden bestemd zijn, werden van regeringswege als vrije haardsteden geschonken.

Ieder hoofd en ieder mannelijk lid van een gezin, van 18 jaren of ieder ander persoon dien leeftijd bereikt hebbende, heeft het recht op eene vrije schenking van 160 akkers en tevens op den aankoop der aangrenzende 160 akkers, tegen gouvrenementsprijs die van af \$2 (5 gulden) per akker belooft, betaalbaar na verloop van drie jaren. De vergunning tot verkooprecht zal echter na 1 January 1887 ingetrokken worden.

Bij overname eener vrije haardstede heeft de kolonist \$10 (25 gulden) voor inkoop en administratiegelden te betalen en zich te verbinden het verkregen land onder cultuur te brengen.

Door eene hervorming van de grondwet in 1884 gepasseerd, heeft de kolonist de volgende verplichtingen als bezitter eener vrije haardstee te vervullen:

Binnen het eerste jaar van zijne nederzetting moet hij minstens 10 akkers aangekweekt hebben. Binnen het tweede jaar moet hij deze tien akkers geoogst, en minstens vijftien akkers daarenboven aangekweekt hebben, gezamenlijk vijf en twintig bebouwde akkers voor het derde jaar uitmakende; en tevens minstens vijftien akkers daarenboven voor het volgende jaar.

De kolonist moet verders op zijn haardstee een bewoonbaar huis gebouwd hebben en in het zelve verblijf houden en mag gedurende de eerste drie jaren in geen enkel jaar meer dan zes maanden achtereenvolgend afwezig zijn geweest. Heeft de kolonist deze verplichtingen vervuld, zoo wordt hem na verloop van het derde jaar het eigendomsbewijs voor zijn haardstee uitgereikt, en kan hij dan met dezelve naar verkiezing handelen.

De overige onevengenummerde sectiën binnen den omtrek van 24 Eng. mijlen der spoorweg gelegen, behooren de Canada Pacific Spoorwegmaatschappij toe. Dide maatschappij verkoopt hare landerijen tot prijzen van \$2.50 (f 6.25) en hooger. Aan kooopers die zich verbinden het verkregen land onder cultuur te brengen, worden langere termijnen toegestaan.

Zij hebben slechts $\frac{1}{2}$ der koopsom kontant te betalen en het overige met interest in vijf jaarlijksche termijnen te voldoen. Aan werkelijke kolonisten wordt bovendien nog eene korting toegestaan zoodra de aanbouw van den bodem gebleken is. Deze korting bedraagt van \$1.25 (f 3.10) tot \$3.50 (f 8.75) per akker. Wanneer derhalve een kolonist van de maatschappij 320 akkers tot de prijs van \$2.50 (f 6.25) per akker overneemt en later nog \$1.25 (f 3.10) korting verkrijgt, dan komt hem dit land ten slotte niet duurder te staan dan wanneer hij op de bovenomschreven voorwaarde van de regeering eene vrije haardstee overgenomen en de aangrenzende sectie tegen \$2.50 (f 6.25) had aangekocht. Deze zoo goedkoop verkregen landerijen zijn werkelijk veel meer waard en worden dikwerf aan speculanten slechts tot prijzen van \$10 (25 gulden) tot \$20 (50 gulden) overgedaan. Er is de spoorwegmaatschappij echter minder aan gelegen hare landerijen tot de hoogst mogelijke prijzen te verkoopen dan dezelve zoo spoedig mogelijk met werkelijke kolonisten te bevolken.

De groote voordeelen die Manitoba de kolonisten aanbiedt hebben dan ook aanleiding gegeven tot het vestigen van lieden uit alle oorden gedurende de laatste jaren, zoodat nu reeds alle de vrije landen in de nabijheid van den Spoorweg tot ver voorbij Winnipeg betrokken zijn. Kolonisten die nu aankomen en vrije landen wenschen over te nemen, moeten dus verder naar het Westen gaan of land verder van den Spoorweg opnemen. Het laatste is verkieselijk, daar de in aanbouw zijnde vertakkingen ook aan deze kolonisten ten spoedigste met de hoofdmakten in verbinding brengen.

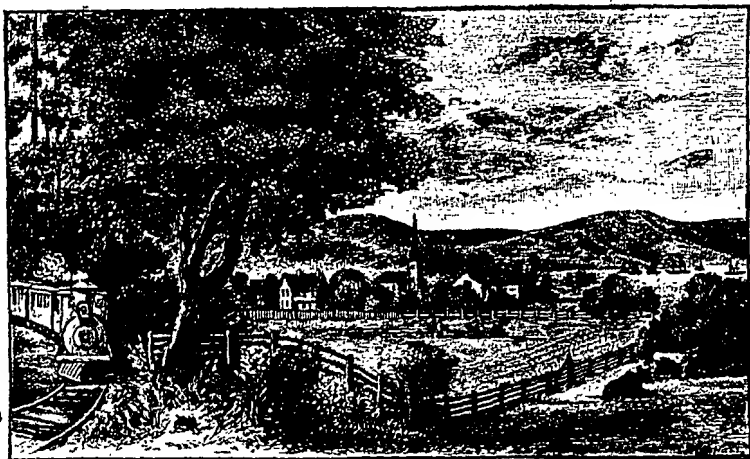
De kolonist doet wel zich aan de plaatselijke landagent te wenden ter verkrijging van alle inlichtingen betreffende beschikbare gronden. De gronden die niet ter kolonisatie beschikbaar zijn, zijn op de kaart als zoodanig aangestipt.

Sedert de vervaardiging der kaart kunnen er echter natuurlijk nog meer gronden opgenomen zijn. Juiste inlichting kan derhalve slechts aan de plaatselijke kantoren voor grondbeschikking verkregen worden.

De adressen der regeeringsagenten bevinden zich aan het eind van dit boekje.

AANVANKELIJK KAPITAAL.

De kolonist kan in Manitoba met een betrekkelijk klein kapitaal aanvangen; wil hij eene vrije haardstee overnemen, dan is het reeds voldoende dat hij de middelen bezit om zich een der goedkoope huizen te bouwen, zich een paar ossen, een ploeg, graanzaden en voldoende mondbehoeften aan te schaffen, zoodat hij tot den eersten oogst leven kan. Met een weinig volharding in het begin kan hij zich een ruim en onafhankelijk bestaan verzekeren.

Lieden die met meer middelen in Manitoba of het Noord Westen aankomen, kunnen natuurlijk dadelijk op eene grootere schaal beginnen. Zij kunnen hun geld besteden aan den akkerbouw of de veeteelt, welke beiden goede winsten beloven; of eene verbeterde hoeve aankopen.

Een kolonist kan met 1500 tot 1560 gulden beginnen indien hij het matig weet aan te leggen. Zijne eerste uitgaven zijn ongeveer de volgende:

Een paar ossen, \$120 of 300 gulden; een wagen \$80 of 200 gulden; ploeg en egge \$25 of 63 gulden; kettingen; schop, bijl enz: te zamen \$30 of 75 gulden; kachel, bedstee enz: \$60 of 150 gulden; huis en stal \$160 of 375 gulden; mondbehoeften \$135 of 340 gulden; gezamenlijk \$600 of in ronde cijfers 1500 gulden.

Bovengenoemde prijzen zijn natuurlijk aan verscheidene verwisselingen onderhevig en dienen zij derhalve slechts als maatstaf. De prijzen richten zich geheel en al naar de plaatsen van omzet, daar de kosten van vervoer dikwerf

eene aanzienlijke uitgave vereischen. Indien overigens de kolonist in het voorjaar bij tijds in Manitoba aankomt om nog een gedeelte van zijn land om te ploegen en met aardappelen te bepoten, dan kan hij deze nog in het zelfde jaar oogsten en op die wijze eene aanzienlijke som besparen.

Vele kolonisten zijn met een veel geringere som aangevangen en zijn toch snel vooruitgegaan. Zij bezigden in plaats van een wagen in het begin een tweewielige kar eene zoogenaamde "Red Rivercar," die men van \$15 tot \$20 of 38 tot 50 gulden kan verkrijgen; behielpen zich met één os en werkten gedeeltelijk op de landhoeven hunner bureu. Zulk eene levenswijze is natuurlijk in den beginne streng en ruw, doch wordt later beter en aangenamer en worden op die wijze de eerste moeielijkheden overwonnen.

De Duitsche mennonieten die uit Zuid Rusland gekomen, eenige jaren geleden zich in Canada vestigden, namelijk de armere huisgezinnen begonnen met veel minder, en zijn heden zeer welvarend, behalen ruime graan oogsten, daarenboven bouwen zij tevens vlas waarvan zij het zaad uitvoeren. Zij zijn tevens goed voorzien van vee.

De uitrusting van een Mennonietengezin gemiddeld vijf personen tellende, bestond uit een span ossen, een koe, een ploeg, een wagen en een kookkachel gezamenlijk tot een bedrag van \$270 of 675 gulden. Wanneer zij te arm waren om ieder afzonderlijk eene uitrusting te bekostigen, dan behielpen zich dikwerf twee huisgezinnen met ééne uitrusting. De uitgave van mondbehoeften voor een huisgezin gedurende één jaar bedroeg \$93 of 232 gulden, die mondbehoeften bestonden bijna geheel in meel, varkensvleesch en boonen. Er werd geen geld besteed aan de gebouwen in welke zij aanvankelijk woonden. Dit feit wordt slechts aangehaald om aan te toonen met welk een klein bedrag een kolonist aanvankelijk met goed gevolg kan beginnen en vooruitkomen; maar aangezien het daar te lande gebruikelijke huis tegen zulke geringe kosten kan gebouwd worden, zouden waarschijnlijk weinige andere kolonisten het voorbeeld der Mennonieten volgen. Menig man zal echter eene harde strijd voor onafhankelijkheid voeren, en zijn arbeid en moeielijkheden verzoet vinden in het bewustzijn der dagelijksche vorderingen die hij maakt. Er dient verder aangemerkt te worden dat in de zeer naaste toekomst spoorwegen en openbare werken in het verschiet liggen, waaraan de meer behoeftige kolonisten voor eene geruime tijd voor goede loonen kunnen werk vinden, en op die wijze middelen verkrijgen om de eerste moeielijkheden van een kolonistenleven met meer gemak door te komen.

De kolonist doet wel zich de wijze van landbouw gindsch eigen te maken die de langjarige ondervinding als de voordeeligste heeft aangewezen, en niet stijfhoofdig aan de oude wijze vast te houden.

Het ploegen of zoo als men het in Manitoba uitdrukt, het breken van den bodem wordt ginds op andere wijze dan in Holland verricht. De prairie is meerendeels met dicht in elkaar gegroeide kruiden en grassen bezet, en de hoofdzak is nu die onder de aarde te brengen, daar dit de groei derzelve belet en op die wijze de bodem voor het zaaien gereed maakt. De ondervinding heeft

geleerd dat het beste is de bodem vooreerst slechts twee duim diep om te ploegen met een voor van twaalf tot zestien duim. Als eerste bezaaijing op de verch opgebroken bodem is haver aan te bevelen. Dit veroorzaakt het loslaten en vergaan der graszoden en maakt op die wijze den prairiebodern meer tot bezaaijing gereed, dan wanneer het land onbebouwd blijft liggen. De opschietende haver belet ook het wassen van onkruid, het geen voor den landbouwer van groot belang is, daar het uitroeijen van onkruid even zoo tijdroovend is, als het breken van den bodem.

Van den op die wijze gebroken bodem worden dikwerf zeer goede oogsten behaald, die niet alléén de kosten van bezaaijing en arbeid vergoeden, maar bovendien zelfs nog eene winst afwerpen. Kolonisten met geringe middelen zijn met de opbrengst dezer eerste oogst reeds aanmerkelijk geholpen.

Vele kolonisten zaaijen de haver eenvoudig op de prairie; breken vervolgens den bodem op de boven omschreven wijze, zoodat de zaden onmiddellijk onder de bovenste laag der graszoden komen te liggen. De haver vindt dan schielijk haar weg door het gras en bevordert het loslaten en vergaan van hetzelfde. Na verloop van eenige weken zijn dan de graszoden volkomen vergaan. Vlas is ook als eerste bezaaijing aan te bevelen. Het levert goede uitkomsten, het loont de moeite en vernietigt tevens snel de ingeploegde graslaag. Sommige kolonisten ploegen dan ook den bodem twee maal om, en brengen op die wijze de bovenste graslaag op eene diepte van ongeveer vier duim, waardoor een uitstekend bed voor het zaad bereid wordt.

Het is raadzaam om in de lente vooreerst aardappelen te pooten ten einde voor de winter voedsel voor zich en zijn gezin te hebben. Over het algemeen is het ieder kolonist aan te raden niet zoo maar in het wilde te tasten, doch bij alle zijne ondernemingen met de toekomst te rade te gaan. Aardappelen kunnen tot 20 Juni gepoot worden. Men ploegt eenvoudig een voor, werpt de aardappelen hierin, ploegt een tweede voor, zoodat de graszaden onmiddellijk op de aardappelen vallen. Het doorhakken der aardappelen is overbodig, men heeft slechts op te letten dat het onkruid hetwelk tusschen dezelve opschiet, wordt gesnoeid. Op die eenvoudige wijze worden goede uitkomsten verkregen.

Het eerste breken van den bodem is eene zware arbeid, doch wanneer eenmaal de graslaag vernietigd is, dan is het verdere ploegen zeer gemakkelijk, daar de Manitoba aarde zeer rui is en ligt kruimelt; voor het eerste breken bezigt men gewoonlijk ossen die beter tegen zulk eene vermoeijende arbeid zijn opgewassen dan paarden.

Twee ossen breken dagelijksch anderhalf akkers, en de voederkosten zijn zeer gering. In de laatste tijd heeft men in plaats van ossen ook muilezels aangewend die zich wegens hun taaiheid voor zulk eene zware arbeid bijzonder leenen. Op vele der groote landhoeven bedient men zich ook van een stoomploeg.

De afgezonderde kolonisten bezigen bij het breken van den bodem gewoonlijk paarden of ossen. De meer welgestelde landbouwers bedienen zich meerendeels

van de "Sulky" Ploeg, die, zoo als onderstaande schets u toont, door drie paarden wordt getrokken en met gemak door één man kan bestuurd worden.

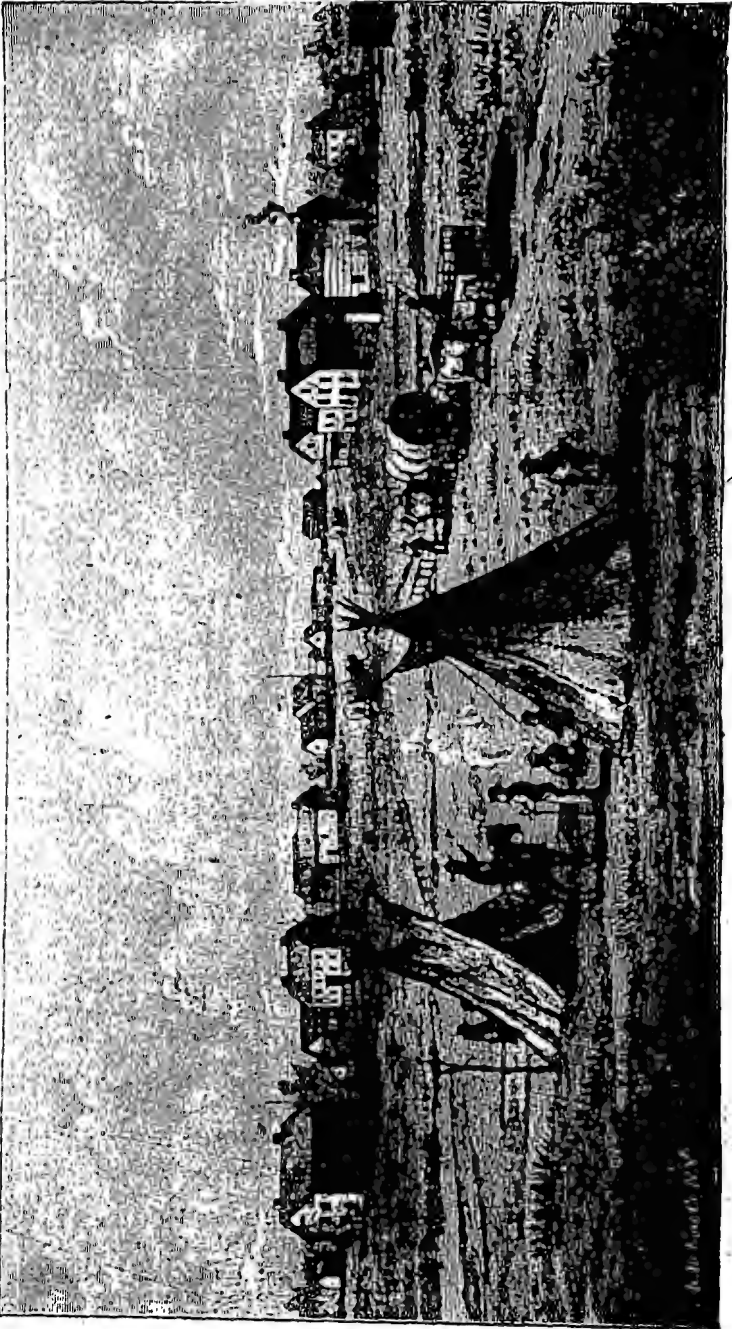
VEETEELT.

Manitoba is met het N.W. gebied bestemd eene der aanzienlijkste veeteeltstrecken der wereld te worden. Hare grenzelooze prairiën zijn met weelderige en voedzame grassoorten, bedekt, van welke er meer dan vijftig verscheidenheden bestaan. De meeste welker een voortreffelijk voeder verschaffen, dat het vee aan de gekweekte grassoorten de voorkeur geeft.

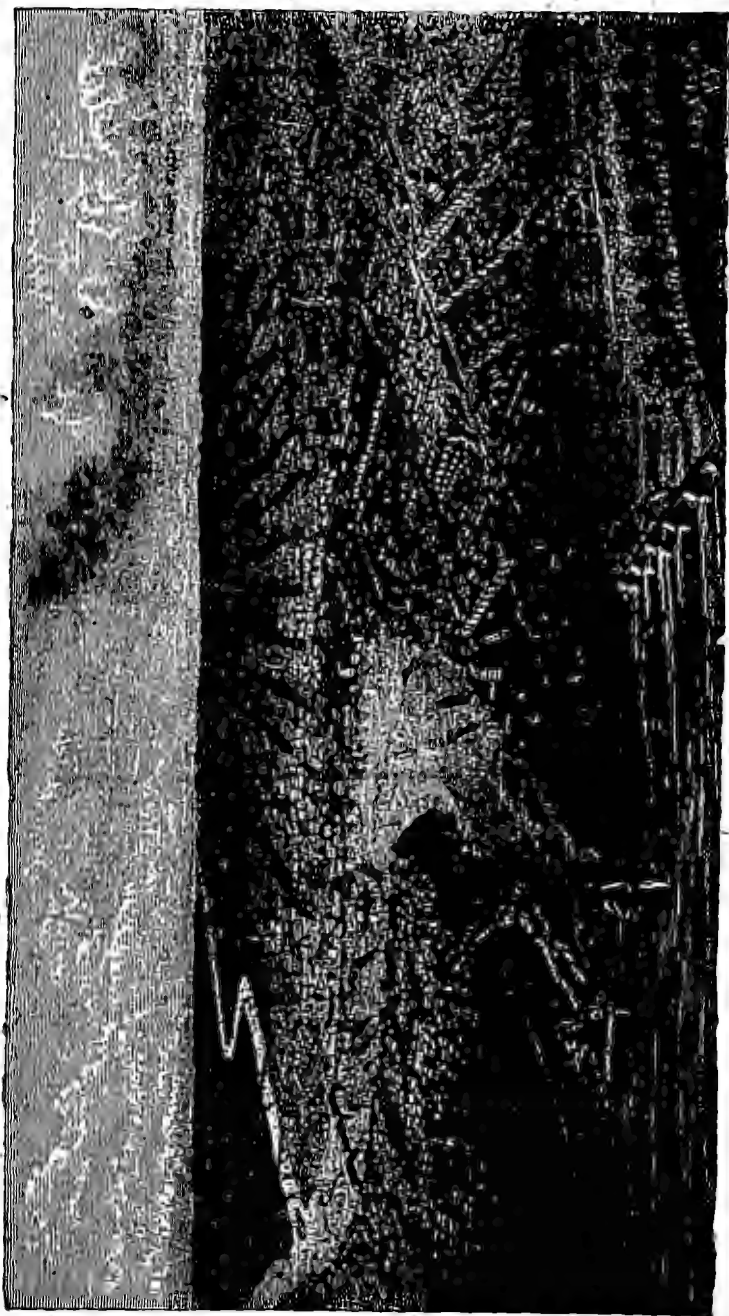
Klaver, Timotheusgras en andere grassoorten zijn aangekweekt. Het vee geeft echter de prairiegrassen de voorkeur en gedeit beter bij dezelve. Koebbeesten uit de Oostelijke provinciën van Canada op de prairie gebragt, worden aldaar spoedig vet en de landbouwers hebben zich derhalve in de laatste jaren meer op de gemengde landbouw toegelegd, d. w. z. zij oefenen buiten den graanbouw tevens de veeteelt uit.

De varkensfokkerij wordt dagelijks meer gedreven, en is zeer loonend, daar de voederkosten zeer gering zijn. Voor goede varkens worden ongeveer \$10 of 25 gulden betaald; voor speenvarkens ongeveer \$2½ of 6½ gulden. In Winnipeg is kortelings eene uitgebreide varkenslachterij opgericht, zoo als er reeds in Chicago en Kansas City aangetroffen worden, en verwacht men dat Winnipeg met der tijd datgeene voor Canada zal worden, wat bovengenoemde Steden voor de Vereenigde Staten zijn.

In het Noord Westelijk gebied wordt de veeteelt meerendeels op groote schaal gedreven en inderdaad bevat het Alberta gewest tot heden de meeste en grootste "ranches" (veefokkerijen). In de zomer van het jaar 1884 werd de

GEZIGT OP DE HOOFDSTRAAT VAN WINNIPEG (MANITOBA) IN 1871.

GEZICHT DER. STAD WINNIPEG, 1885.

De hoofdstad van Manitoba, en de voornaamste handelsplaats van het Noord Westen van Canada.
 Bevolking in 1871 : 350 ; in 1885 : 30,000 ; jaar van inlijving 1874 : waarde van eigendommen in 1874 : 2,076,018 Dollars ; in 1881 : 9,196,436 Dollars ; in 1882 : 30,422,270 ; waarde van nieuwe gebouwen in 1883 : 2,246,000 Dollars.

veestapel aldaar op 50,000 stuks geschat. Het land aan de voet van het Rotsgebergte is dan ook een waar paradijs voor het rundvee. De talrijke beeken en stroomen bevatten helder en uitmuntend water en de prairiën aldaar zijn met weelderig gras bedekt. De winters zijn daar weinig koud en brengen weinig sneeuw; het vee kan derhalve het geheele jaar door ongedeed in het vrije grazen.

Op de vermaarde Cochrane Ranche bedroeg het verlies gedurende de laatste winter slechts een percent, in de op veertig Eng: mijlen westelijk van Fort Macleod gelegen Walrond Ranche nog minder, daarentegen worden in de veedistricten van Montana en Colorado (in de Vereenigde Staten) hoogstens 6 tot 8 percent gedurende de winter verloren. Deze grootere verliezen worden gedeeltelijk veroorzaakt door de menigvuldigere en heviger sneeuwstormen (blizzards) en gedeeltelijk daardoor, dat gindsche weigronden reeds meer afgegrast zijn. Terwijl men vroeger in Colorado 10 akkers weiland op ieder stuks rundvee berekende, moet men nu reeds op 40 akkers rekenen.

Indien men de tegenwoordige staat van het vee in Canada vergelijkt met die van eenige jaren geleden, dan moet men zich over de vooruitgang verbazen die binnen zulk een kort tijdsverloop gemaakt is. De veestaat is nu niet alleen vermeerderd; maar bovendien aanmerkelijk verbeterd. De stam dier-kudden levert vee op, dat in de loop van 15 jaren door kruizing met het beste Engelsche rundvee verkregen is. De ingevoerde stieren behoorren tot het kortgehoornde het Hereford of Angus ras, waarvan vooral het laatste in het Noord Westen uitmuntend geldt.

Het weekblad voor den landbouw van Sleeswijk Holstein heeft in haar nummer van 21 Augustus 1885 een verslag over de reusachtige vorderingen van Canada op het gebied van veeteelt waaruit wij de volgende zinsnede ontleenen:

"Voor de groote rundveeteelt wordt bij voorkeur het Noord Westen van Canada en hare provincie Manitoba gekozen, alwaar nog voor een reeks van jaren genoeg natuurlijk weiland voorhanden is en waarvan de prijs uiterst gering is. Het rundvee graast op de wilde prairie en voedt zich overvloedig met het weelderig gras, zoodat de veefokkers aldaar het kleileggen en aankweken van weiland ganschelijk kunnen achterwege laten. In de Duitsche firma Müller & Lux bezit het Noord Westen van Canada reeds hare veekoningen wier vermogen op ruim 8 tot 10 millioen Dollars geschat wordt. De uitkomst der veeteelt in MacLeod District en langs de voet van het Rotsgebergte tot aan Calgary in het verre Noord Westen van Canada kan nu reeds als bereikt beschouwd worden. Er houden zich 41 maatschappijen met dezelve onledig, die van het goevernement van Canada 2,762,690 akkers land gepacht en een groot aantal rundvee, paarden en schapen daarheen gebragt hebben. De natuurlijke vermeerdering dier kudden schept eene bron van groote welvaart voor gindsche streek, waarin nog ruim een milioen akkers weiland voor rundvee en eene onmetelijke uitgestrektheid land voor de schapenfokkerij te koop zijn. Dit laatste oneindig gebied is ontegenzeggelijk veel beter geschikt voor eene doelmatige veeteelt en eigenlijke melkerij dan Texas."

De kaas- en botermakerij gaat met de veeteelt hand aan hand. De Oostelijke provinciën van Canada voeren nu reeds jaarlijks buitengewoone partijen boter en kaas naar Engeland uit. Manitoba heeft tot nu toe weinig aan die uitvoer deel genomen. De kaasmakerij is overigens aldaar een zeer loonend bedrijf, en jonge lieden die dezelve in Europa grondig beoefend hebben, vinden aldaar eene uitmuntende gelegenheid hunne kennis voordeelig aan te wenden.

In de laatste jaren zijn er in Canada groote vorderingen in de melkerij gemaakt. Het is nog niet lang geleden dat de kaas die in dit land gemaakt wordt, niet voldoende was om in de plaatselijke behoeften te voorzien, terwijl er nu een aantal kaasmakerijen in de provinciën Ontario en Quebec zijn.

"Amerikaansche" kaas zoo als ze genoemd wordt, is in Europa wel bekend doch is het aan weinig lieden bekend dat de beste zoogenaamde "Amerikaansche" kaas in Canada gemaakt wordt. Voor de vensters der kaaswinkels in London kan men voortdurend Canada Stilton en Canada Cheddar uitgestald zien, en zij bevallen de Engelschen zoo zeer, dat velen hunner ze boven de Engelsche artikelen verkiezen waarna zij genoemd zijn, zij vindt daarom in Europa eene gereedelijkere afzet dan de laatste.

De Canada kaas is inderdaad de beste die er op het Amerikaansch vasteland gemaakt wordt. Het vee is van het beste ras, de weiden uitmuntend, en het wordt zindelijk en voorzichtig gedaan.

Aanzienlijke voordeelen hebben de kaasmakerijen voor de landbouwers opgeleverd. Vroeger werd de melk in vele gevallen aan de varkens gegeven, maar nu wordt iedere kan voor de kaasbereiding benuttigd.

Eerst in 1877 nam de uitvoer van vee uit Canada naar Engeland een aanvang, hoedanig echter deze tak van handel zich ontwikkeld heeft, zal uit de volgende cijfers blijken. In het jaar 1877 werden in het geheel 6940 stuks rundvee en 9504 schapen uitgevoerd, terwijl het jaar 1884 reeds een uitvoer van 61,843 stuks rundvee en 67,197 schapen aanwijst.

De omstandigheid dat in Canada geen veeziekten voorkomen verschaft de Canadesche landbouwers het aanzienlijk voordeel, dat hun vee levend in Engeland mag ingevoerd worden, terwijl het vee uit de Vereenigde Staten onmiddellijk bij aankomst in de Engelsche havens moet geslagt worden. De handelaren onder vinden daarom met Canada vee geen belemmering en kunnen voor hetzelfde betere prijzen behalen dan voor dat uit de Vereenigde Staten.

Even als de uitvoer van levend vee, hebben ook de producten der veeteelt aanzienlijk toegenomen. In het jaar 1874 bedroeg de gezamenlijke waarde der kaasuitvoer \$3,523,201, in het jaar 1884 werd daarentegen voor \$7,251,989, aan kaas uitgevoerd.

De uitvoer van boter bedroeg gedurende het laatste jaar ongeveer 12,000,000 lbs. ter waarde van \$2,500,000.

Er dient verder aangemerkt te worden dat Canada in het jaar 1884 aan voedingsmiddelen ter gezamenlijke waarde van ruim \$35 miljoen uitvoerde, hiervan maken de producten der veeteelt 23 miljoen en die der landbouw 12 miljoen uit.

TARWEBOUW.

Men kan aannemen dat Manitoba voor tarwe bijzonder geschikt is. Zoowel klimaat als bodem zijn in de hoogste graad voor deze hoofdgraansoort geschikt.

De Manitoba tarwe is zwaarder dan die uit andere van het vasteland en behaalt een hoogere prijs. Haver en gerst en alle graangewassen groeien in groote overvloed en van de beste kwaliteit.

In de Liverpool korenbeurs werd een monster tarwe door de Hudson Baai Maatschappij aan den heer Dijke, de Agent der Canadeesche regering te Liverpool, overhandigd; het werd zorgvuldig door verscheidene der eerste invoerders en molenaars die tegenwoordig waren, onderzocht. Deze heeren erkenden het als het beste monster tarwe in de markt en dien ten gevolge werd eene aanmerkelijk hoogere prijs voor dezelve bedongen dan voor de beste California soort.

De tarwe levert in Manitoba gewoonlijk 25 Bushels per akker op; echter behooren ruimere opbrengsten niet tot de zeldzaamheden. Er komen ongetwijfeld ook mindere voor, doch is dit in de meeste gevallen aan de onvoldoende bewerking van den bodem toe te schrijven.

Het bewerken van den bodem laat in vele districten nog veel te wenschen. Vele landbouwers breken den bodem eenvoudig op en verrichten dan de bezaaiing. Het pleit echter voor den deugd van den bodem dat in weerwil dezer gebrekkige bewerking nog goede oogsten behaald worden. Het wordt zelfs bevestigd, dat deze eenvoudige wijze van aanbouw voor het behalen van goede oogsten nog voordeeliger is dan de meer zorgvuldige Europeesche wijze van landbouw.

In de oudere streken der provincie kan deze eenvoudige bearbeiding niet meer voortgezet worden, en volgt men dan ook aldaar meer en meer de Hollandsche stijl van landbouw.

Hoe uitgebreid de tarwebouw is zal uit de volgende cijfers blijken. In het jaar 1883 werden in Manitoba ongeveer 4,540,000 Bushels tarwe, 6,195,000 Bushels haver en 1,278,000 Bushels gerst geoogst.

Hieronder worden de verschillende oogstopbrengsten der jaren 1877 tot 1880 in bushels per akker aangegeven, welke cijfers zijn zamengesteld uit de opgaven van 200 landhoeven in Manitoba:

	1877.	1878.	1879.	1880.
Tarwe	26½	26½	26½	29½
Haver	59½	59½	58	57½
Gerst	40½	36	37½	41

De hoogste lof die ooit aan Canadeesche tarwe is toegebracht, verwierf deze zich op de Internationale tentoonstelling het vorige jaar te Antwerpen gehouden. De jurie bestaande uit ongeveer twintig heeren uit verschillende oorden der wereld, verklaarden eenparig, dat de Canadeesche tarwe beter is dan enige der tentoongestelde soorten, en stonden derhalve de landbouwafdeeling van Canada een eerediploma toe, de hoogste onderscheiding die er kon gegeven worden. De tentoongestelde meelsoorten werden insgelijks bekroond.

Het dient tegelijkertijd vermeld te worden dat Canada met recht trotsch kan zijn op de uitslag die het op genoemde tentoonstelling bereikt heeft. Niet alleen de producten der landbouw, maar bovendien ook die der mijnen uit het N. W. gebied en uit Britsch Columbia, zoowel als de nijverheidsproducten der oudere oostelijke provinciën van Canada werden hooge en eerste prijzen toegekend. In het geheel vielen aan Canada op de tentoonstelling 3 eere-diplomas, 13 goude, 31 zilvere, 33 bronze eerepenningen en 80 eervolle vermeldingen ten deel.

De tentoonstelling heeft aan vele duizenden bewezen wat Canada den kolonist aan te bieden heeft, en hoe zeer de ontwikkeling van dit land is gevorderd. De tentoonstelling is niet te vergeefs geweest, daar het velen die verlangend zijn te emigreren, aanleiding zal geven, op Canada hunne oogen te vestigen, wanneer zij op het punt staan zich een land ter nederzetting uit te kiezen.

OOFT EN GROENTEN.

Alle gewoone kleine fruitsoorten zoo als bessen, aardbeziën, frambozen, kruisbeziën enz. zijn overvloedig in Canada aanwezig. Van appelen groeien de hardere steverige soorten aldaar goed op. Wijndruiven komen tot nu toe nog niet voor, men tracht echter nu op de wilde wijnstokken die in die provincie menigvuldig voorkomen, duurzame soorten aan te kweken.

De gewoone moesgroenten groeien zeer voorspoedig. Paradijsappelen en meloenen groeien in het vrije; groene kool bereikt eene aanzienlijke omvang. Hop groeit op de prairie in het wild, vlas bijzonder gunstig en wordt veel door de Mennonieten gebouwd.

Aardappelen worden in groote menigte voortgebracht. Het klimaat en den bodem schijnen hier bijzonder gunstig toe mede te werken, daar niet alleen aanzienlijke oogsten behaald worden, maar tevens ieder-derzelve eene reusachtige afmeting bereiken.

Munten, Maten en Gewichten.

\$1 = 1 Dollar = 100 cents. = f. 2.50.

1 cent. = 2½ cent. Hollandsch.

De waarde van den Dollar hangt af van de Koers.

1 Yard = 3 Eng. voet = 36 inch.

1 Yard = 91½ centimeter.

1 Eng. mijl = 1609 meter.

2½ (of eigenlijk 2.47) bunders is een akker.

Gallon = 4 quarts = 4,544 Ned. Kan

Quarts = 2 pints = 1,136 " "

Pint = 4 gills = 0,568 " "

1 Bushel = 36½ liter

100 lb. Eng. = 90½ lb. Hollandsch.

JACHT EN VISSCHERIJ.

Jacht en visscherij zijn zeer winstgevend. De bestaande jachtwetten zijn eenvoudig en over het algemeen niet streng, en laten het wild eene langere tijd ongemoeid, ten einde het voor volslagen uitroeing te vrijwaren, vossen, hazen, otters, bevers, eekhoorns, snippen, leeuwrikken, duiven, eenden, patrijzen en prairiehoenders zijn de soorten op welke jacht gemaakt wordt. Buffels, die

vroeger in groote kudden deze ruime vlakten doortrokken, worden nu nog zelden aangetroffen, de kalkoensche hanen zijn met de vooruitgaande beschaving insgelijksch langzamerhand verdwenen. De talrijke stroomen en meeren wemelen van visch.

KERK EN SCHOOL.

Het schoolwezen berust in handen der regeering; het schoolbezoek is kosteloos, er zijn echter in verschillende steden uitmuntende privaat-scholen ingericht, die tegen billijke vergoeding kunnen bezocht worden. De hoogere instellingen voor onderwijs staan voor een ieder open. Kinderen van de meer behoeftige klasse der kolonisten, die in hun vaderland weinig of geen educatie genoten hebben, hebben hier goede vorderingen gemaakt.

Daar de kerk vrij is, zijn in Manitoba alle belijdenissen vertegenwoordigd.

POSTERIJ EN TELEGRAAFWEZEN.

De posterijen staan onder leiding der regeering, en postkantoren zijn in alle dorpen en in de meest verwijderde streken aanwezig. Als bewijs der uitbreiding van het postwezen in Canada dient aangemerkt te worden, dat ginds volgens de officieele berichten van 1884, 6837 postkantoren opgericht werden welke in dat jaar 66,100,000 brieven hebben afgeleverd. Het telegraafwezen is met uitzondering van enkele lijnen die de regeering toebehooren bij besluit van het parlement aan maatschappijen opgedragen. De meest uitgebreide dier maatschappijen is de "Northwest Telegraph Company" die alléén 31,673 Eng: mijlen kabel bezit.

HOUT EN KOLEN.

Boomen begrenzen de meeren en stroomen en wel hoofdzakelijk eiken, essen, dennen, populieren, olmen, tamarak en pijnboomen. In de prairie moet de boom natuurlijk eerst aangevoerd worden, doch neemt het hout met de vermeerdering der kolonisten aanzienlijk toe, terwijl de weelderige bodem over het algemeen de nieuwe aanplantingen snel doet uitkomen. In de behoefte aan brandstoffen voorzien overigens de turf en kolenstapels van welke het Noord Westen verscheidene aan te wijzen heeft.

Aan de Belly rivier zoowel als aan de Bow rivier in het N. W. gebied zijn kolenstreken ontdekt, die volgens eene matige berekening 5,000,000 tonnen kolen per Eng. vierk. mijl moeten opleveren. Eenige mijnen worden reeds bewerkt, zoo als de "Galt" mijn, die een uitstekend soort oplevert. Deze mijn is nu na het openen der lijn van Lethbridge, de plaats waar dezelve zich bevindt, tot aan Dunmore in directe verbinding met de Canada Pacific Spoorweg gesteld, en kan derhalve hare producten uiterst voordeelig naar Winnipeg vervoeren.

Door het ontginnen dier uitgestrekte mijnen en de concurrentie met die in Pennsylvania is de prijs der steenkolen te Winnipeg en in geheel Manitoba aanzienlijk gedaald en zijn leveringen voor Winnipeg tegen \$7.50 per Ton voor de aanstaande winter afgesloten. Doch is het niet alleen de lage prijs voor die voortreffelijke brandstof die de Kolenstreken voor Manitoba en het N.W. gebied bijzonder belangrijk maakt, zij noodigen tevens een aantal degelijke arbeiders uit zich gindsch te vestigen, verschaffen op die wijze verbruikers voor de producten van de landbouw en de veeteelt en leggen ten slotte de grond voor de nijverheid in dit prairie-land.

VERKEERMIDDELEN EN PLAATSEN VAN AFTREK.

Van bijzonder belang voor de kolonist zijn natuurlijk de middelen van verkeer die hem in zijn nieuw vaderland ter beschikking staan om hem de omzet zijner producten mogelijk te maken. In Manitoba is in dit opzicht reeds veel verricht; door den aanleg der Canada Pacific spoorweg is het rijke gebied open gesteld, en zal de uitbreiding der zijlijnen het verkeer steeds vergemakkelijken.

Manitoba heeft spoorwegverbinding met de Atlantische kust, de stille Zuidzeekust en het gansche Amerikaansche vasteland. Een trein die in Halifax of Quebec aan de Atlantische kust verlaat, kan nu regelrecht door Manitoba, het N. W. gebied, Britsch Columbia tot aan de kusten der Stille Zuidzee doorstroomen. Even als Quebec en Halifax staat ook Manitoba met ed havens der Vereenigde Staten, New York, Baltimore, Philadelphia, Boston en Portland in verbinding.

Dit grootsch punt van verkeer in Canada, hetwelk die verbinding van Oceaan tot Oceaan daarstelt, is de Canada Pacific Spoorweg die nu gereed is. De eerste doorloopende trein die van Montreal aan den Atlantischen Oceaan naar Britsch Columbia afstoomde, kwam 8 Nov. 1885 in Vancouver aan de Zuidzeekust aan, en wordt dit feit door den ingenieur Sandford Fleming den president der Canada Pacific Spoorweg in het volgende telegram aangekondigd:

"Vancouver, Burrad's Inlet, Britsch Columbia, 8 Nov. 1885.

"De eerste doorlopende trein is nu juist van Montreal hier aangekomen. Die reis liep schielijk af, met inbegrip van alle oponthoud legden wij in doorsnee 24 Eng. mijlen per uur af. Binnen kort zal men de stille Zuidzeekust van Liverpool uit over Canadeesch gebied in 10 dagen kunnen bereiken. De bezwaren die met den aanleg verbonden waren, zijn door de bekwame uitvoering van reusachtige werken met bewonderenswaardige snelheid overwonnen."

Die lijn heeft over hare gansche lengte eene uitgestrektheid van 3053 Eng. mijlen, en is op verre na de kortste weg die het Noord Amerikaansch vasteland doorsnijdt. Zij heeft minder krommingen en hellingen dan eene der andere Pacific lijnen, loopt buitendien door het vruchtbaar gedeelte van het vasteland, terwijl de overige spoorwegen groote streken dor en woest land doorloopen. Men kan derhalve met zekerheid aannemen, dat het verkeer zich binnen korte tijd op eene reusachtige wijze naar die lijn zal richten. Doch zal niet alleen het verkeer tusschen de Canadesche provinciën onderling en met de Vereenigde Staten, maar bovendien ook dat met China en Japan in de toekomst grootendeels zijn weg over de Canada Pacific Spoorweg nemen, daar die lijn de kortste is en hare uiteinden aan de Atlantischen Stille Oceaan dichter Europa zoowel als China en Japan naderen dan de andere wegen.

In verscheidene deelen der provincie en in het N. W. gebied werden zijtakken aangelegd. Zij strekken gedeeltelijk tot verbinding met de lijnen der Vereenigde Staten en openen tevens nieuwe streken tot nederzetting, zoo als bijv. de Manitoba en N. W. lijn die eene vertakking heeft in Portage la Prairie en nu reeds tot in Minnedoza gereed ligt, de Manitoba en Z. W. lijn, de Long Lake lijn bij Regina.

De uitgebreide riviervaat in Manitoba en het N. W. gebied draagt veel bij tot gerief van het verkeer. Stoomboten kunnen van Winnipeg afvaren en vervolgens op de Saskatchewan tot Edmonton aan den voet van het rotsgebergte, eene afstand van 1500 Eng. mijlen. Zij varen door de vruchtbaarste landerijen van het N. W. gebied. De Assiniboine vloed, die zich bij Winnipeg in de Red River uitstort, wordt op 320 Eng. mijlen harer lengte met stoomboten bevaaren; zelfs op de Red River varen stoomboten van Moorhead in de Vereenigde Staten tot in het Winnipeg meer, eene afstand van 400 Eng. mijlen. Het Winnipeg meer, ongeveer 280 Eng. mijlen lang is eveneens bevaarbaar.

De verbinding te water tusschen het Winnipeg meer en het Bovenmeer (Lake Superior) kan licht verbeterd worden, zoodat stoomboten van het Winnipeg meer regelrecht de Atlantische havens kunnen bereiken. Tot nu toe heeft men nog niet tot de kosten dier onderneming kunnen overgaan, het is echter hoogst waarschijnlijk dat in de naaste toekomst de toenemende handelsbelangen die geldkwestie overwinnen.

De verbindingen te water zijn echter van dien aard, dat een schip te Port Arthur aan bovengenoemd meer (Lake Superior) lading kan nemen en regelrecht naar Liverpool of eene andere Europeesche haven kan door varen. Tot nu toe

worden de producten overigens niet op die wijze vervoerd, doch in kleine zivierboten naar de Atlantische havens, alwaar zij in de groote stoomboten worden overgeladen en vervolgens naar Europa vervoerd. Deze wijze is voor het oogenblik nog goedkooper dan de directe lading.

Het vee wordt natuurlijk steeds per spoor naar de havenplaatsen vervoerd. De Canada Pacific Spoorweg heeft voortreffelijke inrichtingen voor het veevervoer van het N. W. gebied en naar de Atlantische kust. Ook de veehouders van Montana in de Vereenigde Staten weten die inrichtingen op prijs te stellen en vervoeren nu hun vee, dat voor uitvoer naar Europa of voor de slachterijen in Chicago bestemd is, op Canadeesch gebied en laden het vervolgens van Maple Creek op de Canada Pacific Spoorweg.

Behalve de Amerikaansche en Europeesche markten die de kolonisten te Manitoba door de voortreffelijke verkeermiddelen der provincie geopend zijn, vinden zij tevens in die provincie en het N. W. gebied eene goede plaats van aftrek. De talrijke emigranten zoowel als de arbeiders die aan den spoorweg werkzaam zijn, zijn afnemers voor allerlei soorten van landbouwproducten.

Dat de bijzondere voordeelen die den kolonist in Manitoba aangeboden worden, reeds zeer op prijs gesteld zijn, bewijst het groot aantal landverhuizers, dat zich in de laatste tijd naar deze provincie gewend heeft. De steden zijn daar als paddestoelen uit de grond verzezen. Winnipeg de hoofdstad van Manitoba was in 1870 nog een dorp, een eenvoudig handelstation der Hudsons Bay Maatschappij en telde nauwelijks 250 zielen. Nu heeft het over de 30,000 inwoners, breede fraaie straten, groote winkels en handelskantoren, prachtige woonhuizen en fraaie goevernementsgebouwen en spoorwegstations. De stad is electriek verlicht, van gas voorzien, tramwagens doorloopen haar in verscheidene richtingen, kortom men vindt aldaar alle geriefelijkheden eener groote Europeesche stad. De inwoners zien met recht in haar een der grootste handelspunten van Amerika-onthuiken. Het onmetelijk N. W. gebied moet hare producten in het westen omzetten, en Winnipeg is wegens hare ligging de natuurlijke stapelplaats voor deze voortbrengselen.

Brandon bestaat eerst sedert 1881. en heeft nu reeds ongev. 4000 inwoners. Die stad, schilderachtig aan de Assiniboine vloed gelegen, is de marktplaats voor de Noordelijke districten tot aan Minnedoza, en de Zuidelijke tot aan de Turtle Mountains (Schildpadgebergte). Op de zelfde wijze zijn de overige steden van het Westen, Portage la Prairie, Emerson, Regina, Moose Jaw, en Calgary verzezen.

HOLLANDSCHE EN BELGISCHE KOLONISTEN IN MANITOBA.

Het is natuurlijk voor Hollanders en Belgen van groot belang om te weten of zij in hun nieuw vaderland landgenoten zullen aantreffen, en of zij ginds met hun moedertaal te recht kunnen. Het is derhalve noodig hier aan te merken dat zich reeds vele Hollanders en Belgen in Manitoba gevestigd hebben. De

meesten houden zich in Winnipeg en Brandon op, doch sommigen hebben zich ook gevestigd in de nieuwe koloniën die kortelings in het N. W. gebied zijn gevormd.

In het afgelopen voorjaar wordt eene nieuwe kolonie (New Alsace) gevormd, waarvoor de regeering zes "townships" (afdeelingen) heeft afgezonderd. Zij liggen ongeveer 36 Eng. mijlen ten noorden van Regina (spoorwegstation in het N. W. gebied) op 51 graden breedte, dus op gelijke breedte met de Belgische steden, ten westen van "Long Lake" en ten oosten aan de "Last Mountains," eene lage, goede, boschachtige bergketen.

De bodem is voor het grootst gedeelte eene golvende prairie met eenig drassig land, kleine meeren en bosschen afgewisseld, en is voortreffelijk geschikt voor de gemengde landbouw d.w.z. landbouw en veeteelt. "Long Lake" dat klaar en zuiver water bevat is ongeveer 60 Eng. mijlen lang. Het is rijk aan allerlei soorten vïsch, en wemelt met wilde eenden en ganzen, die de jager eene rijke buit verschaffen. In de "Last Mountains" is veel wild, namelijk herten en reeën. Gindsche bosschen leveren genoegzaam hout voor bouwmateerieel en brandstoffen.

De kolonie is nu door de "Long Lake" spoorweg, die aan het zuidoende van het meer gereed ligt, in regelrechte verbinding met de Canada Pacific Spoorweg gebracht en is op die wijze de kolonist in de gelegenheid zijne producten op de grootere markten te brengen. In de loop van het volgende jaar wordt de spoorweg hoogst waarschijnlijk midden door de kolonie en tot Prince Albert voortgezet. Op "Long Lake" zullen voorts met den aanvang van het aanstaande voorjaar kleine stoombooten geregeld varen, en het verkeer tusschen de kolonie en de omliggende streken bespoedigen. De regeering doet al het mogelijke voor de ontwikkeling dier kolonie.

Er zijn nu reeds 70 tot 80 gezinnen gedeeltelijk aldaar gevestigd, en deels voor bepaalde sectiën ingeschreven. Deze eerste nederzettera zullen ongetwijfeld binnen kort een groot aantal hunner vrienden in Europa aanleiding geven zich in hunne nabijheid te vestigen, en is daardoor eene schielijke aanwas der kolonie in het verschiet.

In het afgelopen najaar werden nieuwe koloniën bij Balcarres, noord oostelijk van Qu'Appelle en bij Balgonie in het N. W. gebied aangelegd.

Het "Liverpool Journal of Commerce" bevat in hare aflevering van 5 December 1885 het volgende bericht van hare correspondent in Manitoba:

"De kortelings aangelegde kolonie 'New Alsace' (Manitoba) telt reeds 74 kolonisten die zich allen daar gevestigd hebben. De eerste bezwaren zijn nu overwonnen, en is de grond tot eene bloeiende kolonie gelegd. De kolonisten behooren tot de betere klasse van emigranten, zij schijnen allen eenige middelen te bezitten, en over het algemeen lieden te zijn die hun vak verstaan. In de kolonie vindt men nu reeds 2 span paarden, 7 ponies, 5 span ossen, 10 koebeesten, 100 stuks kippen, 3 kalkoenen en ongeveer 20 varkens. Er zal binnen kort een molen gebouwd worden, zoodat bij de eerst komende oogst het koren op de kolonie kan gemalen worden.

"Alle kolonisten zonder uitzondering zijn met hun nieuw vaderland tevreden en trachten hunne vrienden in Europa, die lust hebben te emigreren, hierheen te doen trekken. Den Heer Haltenbrunner, een der kolonisten, toonde mij eenige dagen geleden twee brieven die hij uit Deutschland ontving. Een was van zijn broeder, den ander van een vriend, een kolonist, beiden brieven kondigden aan dat de schrijvers in het begin van het naaste voorjaar naar New Alsace zouden komen. Den Heer Christoff is van plan, zoodra hij een huis voor zijn gezin gereed heeft, naar Europa te vertrekken, ten einde zijne bloedverwanten, vrienden en bekenden hierheen te brengen en tegelijkertijd zulk gereedschap en andere kleine zaken mede te brengen die hij aldaar voordeelig kan koopen dan hier."

Voor Hollanders en Belgen heeft de nederzetting in Manitoba dit grootte voordeel dat zij daar hunne nationaliteit kunnen behouden, zonder dat zij in hunne burgerlijke of staatkundige rechten de minste afbreuk lijden. In andere woorden terwijl zij in de Vereenigde Staten zoo te zeggen met lichaam en ziel worden ingelijfd, (zij moeten een eed afleggen waarin zij alle plichten jegens hun vaderland afzweren) blijft hun daarentegen in Manitoba de onbegrensde vrijheid, in alle de voorrechten der kolonisten te deelen zonder hun vaderland ontrouw, of zich van deszelfs maatschappelijke en staatkundige toestanden te onvreemden.

Verscheidene in Duitschland welbekende personen hebben gedurende de laatste paar jaren Manitoba bezocht ten einde te bepalen in hoe verre deze provincie aan Duitschers ter vestiging is aan te bevelen, en zij allen hebben zich zeer gunstig over de bezichtigde ländereien uitgelaten. In het najaar van 1883 waren vorst Hohenlohe—Langenburg van de Deutsche landverhuizerscommissie en W. Spielberg afgevaardigde van de Saal gindsch aanwezig.

Prins Hohenlohe—Langenburg (Wurtemberg). Voorzitter van het Duitsch. Koloniaal Genootschap, schreef aan Sir Charles Tupper, gevolmachtigde van Canada te London, de volgende brief die in de "Ottawa Daily Citizen" van 11 December 1884. verscheen."

Langenburg (Wurtemberg) 31 Oct 1884.

Geaachte Heer!

Ued waart zoo goed mij 3 deelen over de toestand van Canada voor het jaar 1881. te doen toekomen, die voor mij van het grootst belang zijn, en voor welke ik UEd ten hoogsten verplicht ben. Daar ik in het afgelopen jaar Canada bereide alwaar ik gelegenheid had zoo vele belangwekkende zaken op te merken, en door de bereidwilligheid van UEd's persoon zoowel als van de Heeren die ik de eer had te leeren kennen, zulke belangrijke inlichtingen over Canadeesche toestanden verkreeg, is het voor mij van bijzonder gewicht dit verslag, dat een duidelijk overzicht behelst omtrent de ontwikkeling der nijverheid en der landbouw van dit land, onverdeeld mijne aandacht te wijden.

Er bestaat ongetwijfeld geene staat in de nieuwe wereld waar de kolonisatie zoo gestadig en geregeld vooruitgaat als in Canada, waar ieder kolonist zich bewust is dat hij door goede wetten en eene beleidvolle regeering beschermd is.

Indien ik door Duitschers die voornemens zijn te emigreren, en die niet in Duitschland een bestaan kunnen vinden, werd gevraagd, waarheen zij zich het-best kunnen begeven, dan zou ik hun zonder aarzeling den raad geven naar Canada te gaan. Ik ben overtuigd dat nergens in Amerika, (tenzij dat Duitschland met der tijd in het bezit van koloniën-mogt-geraken,) onze landbouwers en arbeiders meer tevreden leven, en beter en zekerder vooruitkomen dan in het land, alwaar ik verleden jaar met zooveel minzaamheid en genegenheid werd ontvangen.

Ik hoop dat het met der tijd gelukken zal onze emigranten te overtuigen dat eene vestiging in Canada veel betere vooruitzichten aanbiedt dan in de Vereenigde Staten.

Met de meeste achting heb ik de eer te zijn

U Eddwdienaar

H. HOHENLOHE.

Z. Ex. Sir Charles Tupper,
gevolmachtigde van Canada, London.

W. Spielberg zegt in zijn verslag over Manitoba :

“De beste bodem, met eene schier onmetelijke vetlaag, bevindt zich ongetwijfeld in het Red River dal tusschen Selkirk en West Lynne, aan beide zijden der Zuid Westelijke lijn. Alhoewel er geene overstromingen voorkomen, is het land nimmer aan droogte onderhevig. De bodem is zwaar doch verspreidt zich ligt wanneer aan de lucht blootgesteld en eigent zich tot het aankweken van alle graan en groentesoorten. De gronden in de nabijheid van Winnipeg, de oude koloniën rondom Selkirk en die van Duitsch sprekende Mennoniten leveren het beste bewijs, dat gedurende vele opvolgende jaren tarwe op een en dezelfde bodem kan gebouwd worden, zonder dat deze ergens bemesting behoeft, en dat, in geval zich eene schralere opbrengst van den oogst zou voordoen, het reeds voldoende zou zijn om het land dieper om te ploegen of het gedurende een jaar te laten brak liggen, ten einde weder de vroegere opbrengsten te verkrijgen. Ik hoorde dit zoo wel door de oude Schotsche landbouwers in Kildonan als van de Mennoniten, die nu reeds meer dan 10 jaren gindsch gevestigd zijn, verzekeren.

“Van waarlijk voortreffelijke hoedanigheid is tevens het land tusschen Winnipeg en Brandon, als ook dat in de omstreek van Carberry ten Noorden van Brandon, bij Rapid City en het Noord Westelijke aan de Saskatchewan vloed gelegen.

“Tusschen Brandon en Moosomin is de bodem minder goed, hij vertoont eene gelijkmatige vetlaag met steenachtige en kalkachtige onderlagen. Van Moosomin tot Qu'Appelle is de bodem weder zeer goed, valt daarentegen tusschen Qu'Appelle en Regina af, is echter van Regina tot Moose Jaw weder uitmuntend. Het land tusschen Medicine Hat en Calgary is voortreffelijk voor de landbouw geschikt, daarentegen is de streek Moose Jaw—Medicine Hat wegens hare weelderige bodemgesteldheid (heuvels wisselen zich voortdurend met lage zand en steenachtige landerijen af) slechts als weiland te gebruiken.

“Ik was waarlijk verbaasd over het land aan de voet van het rotsgebergte en in de omstreek van Calgary. Ik zag gindsch tarwe, gerst en haver, zoo als zij

in het geheele Westen niet beter gevonden kunnen worden. Dat daar in weerwil van de hooge ligging zulke uitmunde oogsten behaald worden, is toe te schrijven aan de invloed van de sterke dauw uit het nabijliggende gebergte. Ik beschouwde deze streek als eene der rijkste en tot kolonisatie best geschikt in geheel Westelijk Canada, wanneer namelijk eerst door een laag spoorwegtarief de uitvoer van tarwe wordt mogelijk gemaakt en door eene verder ontginnen der koleumijnen eene toeneming der bevolking bevorderd wordt, die ook de overige voortbrengselen van den bodem op hoogere waarde brengt.

"Van de hoedanigheid der verkregen producten kon ik mij op verschillende landhoeven zoo wel als op de tentoonstelling van landbouw in Rapid City en Portage la Prairie overtuigen. De tentoongestelde aardappellen, wortelen, knollen en koolsoorten getuigden van de grootte vruchtbaarheid der bodem, ik heb bovendien ook bevonden, dat de Manitoba tarwe aanmerkelijk beter is dan de Europeesche. De Manitoba tarwe is veel rijker aan meelgehalte, zuiverder en beter van kleur.

"Ik kan overigens niet nalaten de uitmuntende hoedanigheid der gerst te prijzen. Er wordt slechts kleinkorrelige gerst gezaaid, dezelve is echter zoo bijzonder geschikt tot moutbereiding, dat zij door de brouwers der Vereenigde Staten aan hun eigen gerst wordt voorgetrokken.

"Ik heb monsters der verschillende graansoorten medegebragt, die ik voornemens ben in de vereeniging van handel en aardrijkskunde ten toon te stellen.

"De tentoonstellingen in Rapid City en Portage la Prairie hebben tevens aangetoond, dat de veeteelt in Manitoba met goed gevolg gedreven wordt. Ofschoon de nederzettingen slechts van korte datum zijn, zag ik toch reeds uitmuntende beesten tentoongesteld, niet alleen bij enkele exemplaren, maar in gansche kudden."

W. Spielberg besluit zijn verslag volgenderwijze:—"Alles bijeen genomen ben ik tot de overtuiging gekomen dat de emigratie naar Manitoba en het N.W. gebied van Canada gerust den Duitsche landbouwer kan worden aanbevolen, en in het bijzonder aan die der Noordelijke provinciën zoo als Pommeren, Pozen, Oost-en West Pruisen, Opper Silezië, Mecklenburg, mits dat zijne plaatselijke omstandigheden hem tot landverhuizing aanleiding geven, hij de middelen tot overvaart kan bijeen brengen en niet afgeschrikt is voor het ruwe leven gedurende de eerste jaren. Hij behoeft in Manitoba niet harder te werken dan in Duitschland en is toch zeker zich zelf en zijne kinderen een rijk bestaan te verschaffen.

"Het zelfde is van toepassing op de onbemiddelde werksman, als de nijverheid in het Noord Westen vaste voet gekregen heeft. Voordat dit het geval is, doet hij beter zich in de Oostelijke provinciën (in het Ottawa dal) te vestigen, waar hem werk zoo wel in de winter als in de zomer verzekerd is."

Waarom is Manitoba en het N. W. Gebied de Kolonisten uit Midden Europe ter vestiging aan te bevelen?

1.—Het klimaat van Manitoba is zeer gezond. Koortsen zijn aldaar evenmin heerschend als in Holland en België. De anderdaagsche of koude koorts, waar-

aan zoo vele kolonisten in Kansas en Texas bezwijken, komt in Manitoba geheel niet voor, die provincie wordt in tegendeel dikwerf ter herstelling opgezocht door landbouwers die in de zuidelijke staten zoo zeer aan koorts lijden.

2.—De bodem is door de beste autoriteiten als de vruchtbaarste erkend. De bewerking is zeer eenvoudig. De prairie behoeft slechts omgeploegd te worden, en is ter bezaaiing gereed.

3.—De voortbrengselen van Manitoba zijn de zelfde als die in midden Europa. De kolonist behoeft dus niet eerst de cultuur van katoen rijst enz. aan te leeren, zoo als dit bijvoorbeeld in Texas noodzakelijk is. Waar aardappelen, kool en wortelen groeien, daar vindt men een klimaat dat voor Hollanders en Belgen geschikt is. De aankweeking van katoen, rijst enz. is meer eene arbeid voor negers. Men kan een land het beste naar hare producten beoordeelen.

4.—De afstand van Europa is betrekkelijk gering en de reiskosten dientengevolge weinig kostbaar.

5.—De goede verkeermiddelen van Manitoba maken de omzet der producten op de oostelijke en westelijke markten en de uitvoer derzelve naar Europa mogelijk. De kolonist behaalt derhalve goede prijzen voor zijne producten.

6.—In Manitoba is de toestand even zoo geordend als in Holland en België, en is het leven en eigendom evenzeer beschermd.

7.—Het schoolbezoek is vrij voor de kinderen der arme en middelklasse, en in alle deelen der provincie zijn scholen aanwezig.

8.—In Manitoba heerscht volkomen godsdienstvrijheid en zijn derhalve aldaar alle geloofsbelijdenissen vertegenwoordigd.

9.—Er zijn aldaar geene drukkende belastingen, noch verpligte krijgsmilitaire dienst zoo als in sommige staten van Europa; een ieder leeft aldaar vrij en behoeft slechts de wetten te eerbiedigen, welke ter bescherming en tot veiligheid van zijn persoon en eigendom zijn ingesteld.

10.—Kolonisten kunnen van de regering vrije haardsteden verkrijgen, waarvan de bijzonderheden vooraan in het boekje vermeld zijn. Gedeeltelijk aangebouwde landerijen zijn tot geringe prijzen te koop.

11.—Daar de Canada Pacific Spoorweg, die Manitoba en het N. W. gebied doorsnijdt, reeds gereed is, en deze streken nu zoowel met de Atlantische als met de Stille Zuidzee in verbinding zijn is eene spoedige bevolking van dit land met zekerheid te voorzien.

12.—De kansen tot spoedig slagen zijn in een nieuw geopend gebied oneindig grooter, dan in sterk bevolkte staten. Die het eerst komt heeft slechts te kiezen, die later komen moeten nemen wat te krijgen is.

13.—In Manitoba hebben zich nu reeds over 13,000 Duitschers, Hollanders, Zwitsers, Belgen en Oostenrijkers gevestigd, en vindt derhalve de kolonist overal landgenoten. Hij komt daarom ook, niettegenstaande de Engelsche taal de heerschende is, zeer goed met zijn moedertaal te recht.

WENKEN VOOR KOLONISTEN.

Een ieder die plan heeft naar Manitoba of het N. W. gebied te emigreren, moet zich voornemen ginds te arbeid niet te schakwen, en steeds met lust en ijver aan het werk te gaan. Leeglopers behoeven daar niet heen te gaan, zij zijn er nog slimmer aan toe dan in Europa.

Practische landbouwers zijn daar het meest gezocht. De onmetelijke vruchtbare bodem wacht slechts op hun, ten einde ze hare rijke vruchten van den arbeid in de schoot te werpen. Dienstmeisjes kunnen in groote getale aankomen, en vinden steeds plaatsing voor goed loon. Gewoone arbeiders en ambachtslieden, zoo als metselaars, timmerlieden, smeden, schoenmakers, klèermakers enz. kunnen gereedelijk werk vinden, en hebben zij bijzonder kans in Manitoba indien zij behalve hunne gewoone beroepen ook nog iets van den landbouw verstaan, en dus op eene hoeve werk kunnen aannemen voor het geval dat zij niet onmiddelijk in hunne beroepen werk kunnen vinden. Daarentegen is het ambachtslieden in bijzondere vakken aanbevolen eerst bij een der Canadeesche regeringsagenten hieromtrent inlichting te vragen alvorens te emigreren; in geval zij onverhoopt hun ambacht van kant mogten willen doen en zich geheel en al op den landbouw toeleggen.

Kantoor- en winkelbedienden, boekhouders kan Manitoba niet aanbevolen worden, daar de inlandsche bevolking genoeg jonge lieden telt om die betrekkingen te vervullen. Indien zij overigens geneigd en geschikt zijn zich op den landbouw toe te leggen en land op te nemen, dan hebben zij natuurlijk de zelfde kansen als anderen. Er zijn in het Noord Westen verscheidene jonge landbouwers, die vroeger op kantoren werkzaam waren.

De kolonist moet het, indien mogelijk, zoo aanleggen dat hij einde April of in Mei daar ter plaatse is, daar dan het breken van de grond een aanvang neemt, lieden, die op eene landhoeve arbeiden willen, vinden dan ommiddeliek bezigheid tegen hoog loon. De zomer en herfstmaanden zijn insgelijks voor de emigratie aan te bevelen, de wintermaanden moeten echter zoo mogelijk vermeden worden daar het dan de eerste aankomers in Amerika overal zwaar zal vallen ommiddeliek loonend werk te vinden.

Het is den kolonist aan te raden goede duurzame klederen mede te nemen, zoo veel linnen als hij bezit, wollen dekens, beddelakens kussens enz. Alle deze zaken zijn in Manitoba duurder dan in Europa. Klein gereedschap zoo als messen, vorken, lepels enz. kunnen ook medegenomen worden, alsook kleine zaken voor het huishouden. Men moet echter bij het inpakken van die zaken niet vergeten, dat aan ieder passagier op het schip zoowel als op de Amerikaansche spoorwegen slechts eene bepaalde hoeveelheid bagage wordt toegestaan, en voor overwicht hooge kosten worden berekend. Alle meubelen van groote omvang, zoo als bijv: tafels en stoelen late men achter, evenmin neme men aardewerk mede daar dit ligt in het vervoer breekt. Ambachtslieden nemen natuurlijk hun gereedschap mede daar zulks niet te zwaar is, en weinig plaats beslaat. Landbouwgereedschap zoo als schoppen en spaden late men

beter achter, daar men die tegen geringe prijzen in Manitoba kan aanschaffen, en de aldaar verkrijgbare voor de bewerking van gindsche bodem meer geschikt en practisch zijn dan het Europeesche gereedschap van dien aard.

Men wordt aangeraden al zijn voorradig geld in Holland of België tegen Dollars in te wisselen, daar zulk geld in Manitoba slechts met verlies om te zetten, en tevens papieren geld aan groot verlies onderhevig is. Voor lieden die groote bedragen mede nemen, is het voordeeliger zich in Holland of België een wissel of credietbrief op een bank daar gindsch te koopen, daar het immer ongeriefelijk is met eene groote som geld in de zak te reizen.

De reis naar Manitoba neemt van 10 tot 14 dagen; omtrent het passagegeld en baggage geeft de op de laatste bladzijde van dit boekje vermelde agent gaarne inlichting.

Daar zich den kolonist bij zijn aankomst in eene overzeesche haven steeds een zwerm van spoorweg—en landagenten opdringen, die hem trachten te overhalen landerijen aan te koopen, is het raadzaam dat hij zich reeds in Holland, of in België een doorbillet naar Winnipeg (in Manitoba) aanschafft. Hij ontwijkt dan vele lastige hindernissen, en wordt dan bij zijn aankomst in Winnipeg door regeeringsagenten ontvangen, die hem bereidwillig met raad en daad bijstaan.

ntario.

De Provincie Ontario ligt ten noorden der groote Amerikaansche meren, en wordt door de Ottawa rivier van de Provincie Quebec gescheiden. De bodem is in de verschillende districten afwisselend van aard, een groot gedeelte der provincie is echter buitengewoon vruchtbaar en voor den landbouw als geschapen. Aan delfstoffen is Ontario zeer rijk; ijzer, koper, lood, zilver, marmer, petroleum, zout enz. worden er ruimschoots aangetroffen; van algemeene bekendheid zijn tevens de uitgebreide dennenbosschen der provincie. De meren bevatten eene overvloed van visch, de bosschen allerlei soorten van wild.

Het klimaat is gelijk aan dat der overige provinciën, doch in de winter zachter dan in Quebec. Alle soorten van granen, beetwortels en wortelen gedijen er voortreffelijk. Maïs wordt veel in het zuidelijk gedeelte der provincie aangebouwd en levert aldaar betere oogsten op dan in Kansas, Missouri of Illinois. Appelen, Abrikozen, pruimen, perziken worden in aanzienlijke hoeveelheden voortgebracht en de laatste maken een belangrijk artikel voor den handel uit. Boomgaarden met 3000 tot 10,000 perzikenboomen worden

aldaar niet zelden aangetroffen; er bevinden zich tevens aanzienlijke aanplantingen van pruimenboomen. In verscheidene deelen der provincie zijn uitgebreide wijngaarden aangelegd, die groote winsten opleveren; daar Ontario-wijn meer en meer de aandacht trekt, belooft de wijnproductie eene aanzienlijke tak van nijverheid te worden.

Scholen die kosteloos bezocht kunnen worden, zijn ruimschoots aanwezig, reeds in 1880 telde Ontario 5137 scholen. Kerken der meest verschillende gezindheden vindt men in alle deelen van dit land.

Vrije haardsteden worden in de noordelijke streken der provincie tusschen de Ottawa rivier en Georgian Bay afgestaan. Ieder hoofd van een gezin kan eene schenking van 200 akkers land bekomen, en ieder mannelijk persoon van 18 jaren 100 akkers boschgrond kosteloos verkrijgen.

De voorwaarden zijn: 15 akkers in iedere gunning van 100 akkers binnen vijf jaren te rooien en onder cultuur te brengen; een bewoonbaar huis van minstens 16 x 20 voet; en verblijf op het land voor minstens zes maanden in elk jaar. Het eigendomsbewijs wordt na verloop van vijf jaren uitgereikt.

Ongeroid land kan insgelijks aangekocht worden tegen prijzen van $\frac{1}{2}$ Dollar tot 10 Dollar (gulden 1.25 tot 25 gulden) per akker, gefooid land en reeds in betere toestand gebrachte hoeven met gebouwen zijn van 20 tot 50 Dollars (50 tot 125 gulden) per akker te bekomen; de betaling kan in de meest gevallen in termijnen geschieden, die over vele jaren loopen.

DAVID A. WELLS, de bekende Amerikaansche Staatman zegt over Ontario het volgende:

De bodem van Ontario kan zich met die van alle andere in Noord Amerika meten. De provincie is zoo groot als de staten New York, Pennsylvania en Ohio te zamen, en de toestand van hare landbouw is gelijk, indien niet beter dan die van even genoemde staten. Ontario is de eigenlijke zetel der schapenforkkerij. Die schapen leveren de grondstof voor gindsche talrijke weverijen, en zonder dezelve zou aldaar nauwelijks deze nijverheid zulk eene uitbreiding gekregen hebben. Ontario brengt de beste gerst voort. Het levert uitmuntend vee op, dat gretig door andere staten tot veredeling harer eigene kudden van daar wordt betrokken. De ligging der provincie tusschen de Amerikaansche zeeën geeft haar een uitmuntend klimaat, dat aldaar aan een gezond krachtig menschenras het aanzijn geeft. Zulk een land is eene der voortreffelijkste gaven, waarmede de Voorzienigheid den mensch beschoren heeft.

DE OTTAWA VALLEI.

Dit uiterst vruchtbaar dal, door hetwelk de Ottawa vloed stroomt, die eene oppervlakte van 80,000 Engelsche vierkante mijlen beslaat, is voor het grootste gedeelte met kostbaar hout begrens; dennen, beuken, eiken, ahornboomen vormen de voornaamste houtsoorten. Dat land is ruimschoots met talrijke rivieren en meeren doorsneden en bevat aanzienlijke vlakten met uitnemend vruchtbare bodem.

De rivieren zijn grootendeels aan de nijverheid dienstbaar gemaakt. Talrijke zaagmolens worden door waterkracht gedreven en vervaardigen jaarlijks miljoenen voeten timmerhout. Vele duizende handen vinden hier gedurende het geheele jaar bezigheid tegen ruim loon. Er is tevens eene aanzienlijke hoeveelheid delfstoffen in deze streek; ijzer, lood, koper, marmer, phosphorzure kalk zijn de voornaamste. In de mijnen van dit laatste product zoowel als in de ijzermijnen nabij de hoofdstad Ottawa vinden duizende lieden bezigheid, en zijn deze aanzienlijke arbeidsvelden per spoor of te water in korte tijd en tegen geringe kosten van de Atlantische havens te bereiken.

De Canadian Pacific Spoorwég is nu door de vruchtbare Algomastreek gelegd, waardoor de Ottawa Vallei in directe verbinding met het rijke welbekende Red River dal is gebracht. Verscheidene zijtakken zijn reeds gereed, andere zijn voorbereid, ten gerieve van het verkeer is aldus genoegzaam gezorgd.

De Ottawa Vallei verdient nog eene bijzondere vermelding wyl het den kolonist alle voordeelen tot vooruitgang aanbiedt en tevens tegen geringe kosten van de havens van inscheeping te bereiken is. De kolonist doet wel zich bij zijn aankomst naar het Westen te wenden. In de groote havensteden kan hij niet blijven, wyl hij daar moeilijk werk kan vinden en het leven daar zeer duur is. De meeste lieden die klagbrieven aan hunne bloedverwanten in Holland schrijven zijn juist dezulke die na aankomst de handen in de schoot leggen en denken dat daar zij nu in Amerika zijn, de verdiensten van zelf komen. Dit is volstrekt verkeerd. Degene die in plaatsen zoo als New York, Baltimore, Quebec enz. werk vindt, doet natuurlijk beter daar te blijven, alle anderen worden daarentegen aangeraden ommiddelĳk naar het Westen voort te reizen en zulke plaatsen op te zoeken, waar zij zeker zijn bezigheid tegen hoog loon, te vinden. Zulk eene stroek is de Ottawa Vallei, daar is steeds geregeld aanvraag voor werkslieden en zij de loonen daar gelijk aan die van de overige provincieën.

Lieden met kapitaal kunnen gladsch bebouwde landhoeven tegen mātige prijzen verkrijgen, er zijn tevens vrije haarsteden op verschillende plaatsen ter beschikking.

Quebec.

De Provincie Quebec heeft eene uitgestrektheid van 188,000 Eng. vierk. mijlen, enteld in 1881. 1,360,000 inwoners. De bo-

dem is van voortreffelijk gehalte, en de producten

zijn van den zelfden aard als die van de andere streken van Canada. De veeteelt wordt er meerendeels op groote schaal gedreven, de gezamenlijke waarde van het

vee en de producten der veeteelt over het jaar 1882 bedroeg \$10,700,000.

Quebec heeft talrijke en uitgebreide bosschen, en de producten der mijnen vormen eene aanzienlijke bron van inkomsten voor de provincie. Goud, zilver, lood, ijzer, platina en koper treft men in verscheidene districten aan; in 1882 bedroeg de uitvoer van metalen \$519,000.

Door spoorwegen en de St. Lawrence rivier wordt het verkeer daargesteld. De provincie bezit twee groote havens, Montreal en Quebec, die beiden aanzienlijke aanlegplaatsen hebben, en alwaar de grootste zeegaande schepen vlak voor de kaden kunnen ankeren.

Op acht der kolonisatiewegen, kunnen ieder mannelijk kolonist en emigrant den leeftijd van 18 jaren bereikt hebbende, eene gunning van 100 akkers bekomen. De voorwaarden zijn dat na verloop van het vierde jaar een woonhuis op het land gebouwd, en twaalf akkers onder cultuur moeten gebracht zijn, en dan bekomen zij eigendomsbewijzen.

Bet is overigens den pas aankomende kolonist alhier zoo min als in Ontario aan te raden terstond eene vrije haardstede over te nemen, daar men toch eerst eenige ondervinding van het aankweken der bodem dient op te doen. De vestiging op den met struiken en boomen beplanten bodem is zoo eenvoudig niet als die op de prairiebodem in Manitoba. De kolonist, zelfs indien hij grondig landbouwer is, doet beter om vooreerst op eene hoeve te werken ten einde de voordeeligste wijze van kolonisatie te leeren kennen.

Kroonlanden kunnen aangekocht worden van 75 cts. tot f 1.50 per akker.

De provincie heeft een haardstêwet die onder zekere voorwaarden de inbeslagneming van het eigendom der emigranten belet.

EASTERN TOWNSHIPS.—In deze rijke wegstreek zijn 922,300 akkers onbebouwd land, hetwelk het gouvernement bereid is tegen eene redelijke prijs te verkoopen. De gouvernementgronden in deze sectie worden tegen f 1.25 tot f 1.50 per akker verkocht. De Oostelijke districten bieden meer dan gewoone voordeelen aan landbouwers en kapitalisten.

De nijverheid der Oostelijke districten is van aanmerkelijke beteekenis, en is voortdurend aan het toenemen. De waterkracht is volstrekt onuitputtelijk, en de aanvraag ter plaatse alleen, die van het buitenland onvermeld latende, is voldoende tot onderhoud van een groot aantal molens en fabrieken, waarin landbouwgereedschappen en machinerien, kleêren en andere artikelen vervaardigd worden. Geld kan gereedelijk tegen goede interest en garantie belegd worden.

Er heeft zich hier onlangs eene kolonie van Hollanders gevormd. **Den Heer J. Vekemann te Sherbrooke provincie Quebec** heeft vriendelijk aangeboden zijne landlieden die voornemens zijn dit district als hun toekomstig verblijf te kiezen, alle inlichtingen desbetreffende te verschaffen en hun met raad en daad behulpzaam te zijn.

Men neme in aanmerking dat men langs New York in 12 uren en langs Quebec in 8 uren te Sherbrooke komt.

Nieuw Brunswijk grenst aan de provinciën N. Schotland en Quebec en in het Zuiden aan de staat Maine, eene der Vereenigde Staten, het is grooter dan Holland en België te zamen en telde in 1881. 320,000 inwoners.

De bodem is vruchtbaar, en alle soorten van fruit die gewoonlijk in Holland groeien, worden ook in Nieuw Brunswijk gevonden; voornamelijk appels, peren, pruimen, kersen, aalbessen, kruisbessen, en aardbeziën. De aardappelen die overvloedig groeien, overtreffen alle soorten die men in Amerika aantreft. Alle graansoorten gedijen voortreffelijk.

De provincie heeft uitgestrekte bosschen, die de scheepsbouw van voortreffelijk hout voorzien. De visscherij is zeer aanzienlijk; in het jaar 1884 bedroeg hare waarde \$3,700,000. De nijverheid heeft in de laatste jaren eene aanmerkelijke vlucht genomen, en verschaft aan vele duizenden een rijk bestaan.

Vrije haardsteden van 100 akkers land worden aan gezinnen met kinderen beneden den leeftijd van 18 jaren op de volgende voorwaarden toegestaan:

Tegen betaling van 20 dollars (50 gulden) kontant als bijdrage tot onderhoud van straten en bruggen, of, indien de belanghebbende drie achtereenvolgende jaren voor eene jaarlijksche waarde van 10 dollars (25 gulden) arbeid verricht heeft.

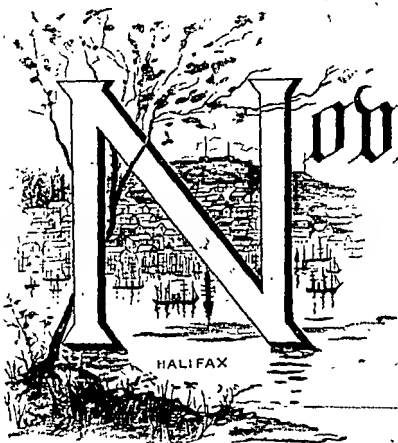
Dat er binnen twee jaren een huis gebouwd zij, binnen drie jaren tien akkers land aangebouwd zijn, en het bewijs geleverd is dat hij op zijn nieuw eigendom verblijf houdt.

(Prince Edward Eiland.)

De meeste landerijen dier provincie zijn reeds opgenomen; er zijn echter hoeven die reeds in eene betere toestand verkeerren, en die voor 20 dollars (50 gulden) per akker te bekomen zijn. Deze eilanden leveren uitmuntende graanoogs-

ten en zijn voornamelijk wegens de aldaar groeiende goede haver bekend. Paarden en rundvee zijn in groote kudde aanwezig, en de uitvoer derzelve naar Engeland levert eene aanzienlijke bron van bestaan voor de bevolking op. De visscherij en de scheepsbouw worden insgelijks op eene groote schaal gedreven.

Nova Scotia.

(Nieuw Schotland.)

Het beschikbaar gedeelte grond in die provincie is zeer beperkt. De prijs is 44 Dollars (110 gulden) voor de 100 akkers. De bodem levert aanzienlijke oogsten op van graan en knolgewassen, en groote hoeveelheden appelen worden voor den uitvoer aangekweekt.

De opbrengst der visscherijen is zeer aanzienlijk. In het bijzonder die van stokvisch, makareel, schelvisch, haring en kreeften. Volgens de opgaven van het jaar 1883 hielden zich meer dan 30,000 lieden met de visscherij bezig, en beliep de gezamenlijke waarde van dit bedrijf 8,700,000 Dollars.

Nieuw Schotland bezit groote bosschen welke hout leveren voor de scheepsbouw en andere doeleinden, dat in de Vereenigde Staten, West Indië enz eene groote aftrek vindt.

Deze provincie is tevens vermaard voor hare delfstoffen, hoofdzakelijk bestaande uit kolen, ijzer en goud. Kolenmijnen worden in Cape Breton en Pictou alsook in Cumberland op groote schaal ontgind. Eene aanzienlijke hoeveelheid hiervan dient voor binnenlandsch verbruik; de voornaamste uitvoer is naar de Vereenigde Staten. Kostbare lagen uitmuntend ijzererts worden ook in verschillende deelen der provincie gevonden.

Er zijn verscheidene spoorwegen in de provincie. De "Intercolonial" spoorweg verbindt Halifax de hoofdstad van deze provincie met de andere deelen van Canada, en voor lieden die daarheen gaan voor de opening van de St. Laurens route naar Quebec, zal dit een snel en geriefelijk middel van vervoer aanbieden. Doorkaarten over Halifax zijn bij de meeste stoombootmaatschappijen te bekomen. Halifax, de voornaamste stad der provincie, is de winterhaven van Canada bezit eene fraaie reede, en is door spoorwegen met alle deelen van het vasteland verbonden.

British Columbia.

Britsch Columbia het zoogenaamd Amerikaansch Zwitserland is de westelijkste provincie van Canada en is tusschen de Rocky Mountains en de Stille Zuidzee gelegen. Het heeft met inbegrip der Vancouver-eilanden eene uitgestrektheid van 341,000 Eng. vierk. mijlen, en is aanmerkelijk grooter dan het geheele Duitsche rijk dat slechts 209,000 vierk. mijlen meet. Deze groote provincie telde in 1881 slechts 50,000 inwoners. Hare bevolking is sedert aanzienlijk toegenomen, en zijn uit alle deelen van Europa zoowel als van het Amerikaansche vasteland kolonisten daarheen getrokken.

De groote voordeelen welke deze provincie den kolonist aanbiedt, zullen nu eerst recht bekend worden, daar de aanleg der Canada Pacific Spoorweg voltooid is, en Britsch Columbia in regelrechte verbinding met de oostelijke provinciën treedt. Men kan nu in ongeveer 14 dagen van Europa Britsch Columbia bereiken, de reis is aanmerkelijk goedkooper dan voorheen, hetgeen veel tot eene snelle toeneming der bevolking van dit land zal bijdragen. Daar deze spoorweg de kortste en meest rechte lijn van het Amerikaansche vasteland doorsnijdt, geheel en al door een vruchtbaar gebied loopt, en zoowel aan haar oostelijk uiteinde dichter Europa en westelijk China en Japan nadert dan eenige der andere lijnen van Noord Amerika, moet later het grootste gedeelte van het verkeer tusschen Europa, China, Japan enz. zich in deze richting wenden. Daar bovendien Britsch Columbia aan de stille zuidzee voortreffelijke havens bezit, moet die provincie zonder twiifel eene bloeiende toekomst te gemoet gaan.

Het klimaat in de zuidelijke districten is zachter dan dat van de overige provinciën. Het is aan dat van California gelijk, behalve dat de zomers op verre na niet zoo heet en droog zijn, echter warm genoeg om alle vruchten voor welke Californie vermaard is, tot rijpheid te brengen. Des winters valt daar slechts weinig sneeuw, zoodat het vee gedurende de geheele winter in het vrije kan grazen. In de hooger gelegene districten, nabij de Rocky Mountains zijn de winters strenger en valt er meer sneeuw.

De bodem is gedeeltelijk voor den landbouw geschikt, daar een groot gedeelte van Britsch Columbia van rotsachtige en bergachtige aard is. De zuidelijke districten dier provincie, ten oosten der Fraser rivier gelegen, zoowel als de

Vancouvereilanden verschaffen verders den landbouwer alles wat hij slechts begeeren kan. De bodem is daar buitengewoon vruchtbaar en levert rijke graanoogsten; tarwe levert dikwerf 30 tot 40 bushels per akker. Appelen en peren groeien er rijkelijk en munten uit zoowel door omvang als voortreffelijkheid van smaak. De hooger gelegene districten der provincie zijn meerendeels met zeer voedzame grassoorten begroeid en zijn in de hoogste graad voor de veeteelt geschikt.

De provincie heeft uitgestrekte bosschen van dennen en pijnboomen die dikwerf eene hoogte van 300 voet bereiken; cederboomen, eiken, tamarakboomen enz. leveren kostbaar hout op.

Bizondere aandacht verdient de Douglas denneboom, die in fraaije exemplaren in de dalen gevonden wordt. Het hout dezer boom is zeer taai en duurzaam en van veel waarde zoowel voor gewoon timmerhout als voor de scheepsbouw. De stammen zijn loodrecht en bereiken dikwerf eene reusachtige lengte. In het park nabij het Parlementsgebouw te Ottawa wordt een stuk van eene zoodanige boom getoond die op twintig voet hoogte van den bodem afgenomen, nog 8½ voet in doorsnede meet. De boom zelf was 305 voet hoog. Er zijn dikwerf masten verscheept, die 42 duim in doorsnede en 130 voet lang waren.

De uitvoer van hout naar Zuid Amerika, en Australië is reeds belangrijk, doch zal zich binnenkort nog verder uitbreiden, indien er meer werkkrachten aanwezig zijn en het verkeer door spoor en andere middelen vergemakkelijkt wordt. Hier is een voortreffelijk veld voor krachtige, gezonde en ijverige werkslieden. Het vellen der boomen, het hakken der stammen, het wegvoeren derzelve geeft reeds aan duizenden jaarlijksch bezigheid tegen hoog loon, en moet natuurlijkerwijze de vraag naar werkslieden met de voortgaande ontwikkeling der provincie steeds toenemen.

Waar de natuur den mensch reeds zoo veel aanbiedt, zal men met een geringe geldelijke hulp zoo veel spoediger slagen. Indien zich hier een energiek man vestigt, die eenig kapitaal bezit en in het begin niet opziet tegen eene ruwe levenswijze, dan bestaat er kans voor hem om in korte tijd een bemiddeld man te worden. En indien hem dit al in het eerste of tweede jaar niet mogt gelukken, laat hem slechts volharden, dan zal hij in korte tijd vooruitkomen, daar hij op eene goede grondslag werkt.

De visscherijen van Britsch Columbia zijn zeer bloeiend. Men heeft zich tot nu toe weinig op de vangst van steuren, forellen en andere zee- en riviervisschen toegelegd, doch hielden zich reeds in het jaar 1882 ongeveer 3,000 lieden met de zalmvangst bezig. Men vindt in Britsch Columbia zes of zeven soorten van zalm die afwisselend van 25 tot 25 lbs. wegen, velen zijn ook aanmerkelijk zwaarder, zoo heeft men voorbeelden van zilverzalmen, die 60 tot 70 lbs. wegen. De wegens haar fijn smakelijk vleesch gewaardeerde zalm is die, welke van Juni tot Augustus gevangen wordt, en gewoonlijk tusschen 5 en 6 lbs. weegt. Deze wordt grootendeels voor den uitvoer bestemd en vindt in Engeland tegen goede prijzen gereede koopers.

Uit de volgende cijfers blijkt welk eene vlugt de visscherij in de laatste jaren genomen heeft. In 1876 werden van Britsch Columbia slechts 8247 kisten zalm (van 48 blikken ieder van 1 lb. inhoud), uitgevoerd, in 1882 werden echter reeds 250,000 kisten verscheept, die eene waarde van 1,247,000 dollars vertegenwoordigen. Sommige rivieren wemelen dan ook van zalm, zoo als ook de hieronder geschetste Frazer River, waar bijv. met een 100 vademig sleepnet in 10 uren 858 zalmen gevangen worden.

Goud werd reeds sedert 1858 uitgevoerd, in het jaar 1882 bedroeg de gezamenlijke uitvoer van dit metaal \$1,013.000 ijzer, koper, zilver, kwikzilver, platina, antimonium, bismut treft men in de verschillende districten aan, en Britsch Columbia is voornamelijk bestemd met der tijd eene belangrijke plaats onder de mijndistricten in te nemen.

Het mijnwezen is nog in haar kindsheid, daar eerstens de arbeid nog te kostbaar is, tweedens de verkeermiddelen nog ontbreken om de gewonnen producten ter markt te brengen. Dit zal echter veranderen daar de Canada Pacific Spoorweg nu voltooid is. Rijke koloniën worden nu reeds ontgind, de Nanaimo mijnen op de Vancouvereilanden houden 800 lieden bezig en leverden in 1882 ongeveer 300,000 ton op. Ieder hoofd van een gezin zoo wel als ieder jong man boven den leeftijd van achttien jaren, die verklaart Britsch onderdaan te willen worden, kan zich ergens opgemeten land, dat nog niet bezet of anderszins over beschikt is, als haardstee met verzekering van verkooprecht aanschaffen. Voor de inschrijving die overigens zich over niet meer dan 160 akkers mag uitstrekken, zijn 10 Dollars (25 gulden) inkoopgeld te storten.

De kolonist moet op zijn verkregen land verblijf houden en hetzelfde onder cultuur brengen. Het eigendomsrecht verkrijgt hij na verloop van drie jaren, gedurende welke tijd hij de regeering 1 Dollar (\$2.50) voor ieder ingeschreven akker land moet uitbetaald hebben. Daar het eigendomsbewijs alleen aan Britsche onderdanen wordt uitgereikt, is het noodig dat de kolonist zich eerst laat naturaliseren.

Vele Duitschers en Zwitsers zijn sedert geruime tijd in de provincie gevestigd. Het zijn meerendeels ijverige ondernemende lieden die reeds spoedig de waarde van Britsch Columbia erkenden, en hunne vroegere verblijven in Californië en elders tegen nieuwe in deze provincie verwisselden. Hunne destijds overgenomen landerijen of bedrijven stijgen bij het gestadig en schielijk toenemen der bevolking dagelijks in waarde.

AGENTUREN.

Het gouvernement heeft in verscheidene plaatsen ambtenaren aangesteld, die de kolonisten op aanvraag alle inlichtingen verschaffen, en hun in de keuze van een plaats ter vestiging, en van grond behulpzaam zijn. Ambachtslieden en gewoone arbeiders worden aldaar tevens omtrent loon en bezigheid ingelicht. Voorloopig zijn de volgende agenten aangesteld :

JOHN DYKE, 15, Water Street, Liverpool, England.

L. STAFFORD, Point Levis, Quebec.

W. J. WILLS, Wellington Street, Ottawa, Ontario.

J. J. DALEY, Bonaventure Street, Montreal, Provincie Quebec.

R. MACPHERSON, William Street, Kingston, Ontario.

JOHN SMITH, Great Western Railway Station, Hamilton, Ontario.

A. G. SMYTH, London, Ontario.

E. CLAY, Halifax, Nova Scotia.

S. GARDNER, St. John, New Brunswick.

W. C. B. GRAHAME, Winnipeg, Manitoba.

J. G. TETU, Railway Station, Emerson, Manitoba.

THOS. BENNET, Brandon, Manitoba.

J. M. MCGOVERN, Prince Arthur.

JOHN JESSOP, Victoria, Britsch Columbia.

BIZONDERE KENNISGEVING!

Het voorgaande boekje wordt door ondergeteekende die bereid is aan een ieder verdere inlichtingen te verschaffen, gratis en franco verzonden. (Het porto naar Engeland is voor brieven 12½ ct of 25 centimes, voor briefkaarten 5 ct of 10 centimes.)

HET AGENTSCHAP VOOR CANADA,

15, WATER STREET,

LIVERPOOL,

ENGLAND.

Een ieder die in Amerika of elders zonder bezigheid is, of zijn positie wenscht te verbeteren, wende zich voor inlichting omtrent aanvraag voor werkslieden, loonen, prijzen van land enz. aan den Heer JOHN LOWE, Secretaris van de afdeeling voor landbouw, Government Buildings, OTTAWA, Ontario, Noord Amerika.

VOOR LANDVERHUIZERS DIE NAAR AMERIKA VERTREKKEN, EN DE BEGINSELEN DER ENGELSCHETAAL WENSCHEN MACHTIG TE WORDEN, ZULLEN DE VOLGENDE SPREEKWIJZEN ONGETWIJFELD VAN DIENST ZIJN.

DAGEN, MAANDEN, JAARGETYDEN, CHR. FEESTDAGEN
EN WEERSGESTELDHEID.

Hollandsch.

Maandag, Dingsdag
Woensdag, Donderdag
Vrijdag, Zaterdag
Zondag, gisteren
eergisteren
morgen
overmorgen
een dag, eene week
eene maand, een jaar
Januari, Februari
Maart, April
Mei, Juni
Juli, Augustus
September, October
November, December
Lente, Zomer
Herfst, Winter
Kerstmis, Nieuwjaar
Goede Vrijdag, Paschen
Pinksteren, Koude
Hitte, Storm
Regen, Sneeuw
Vorst

Engelsch.

Monday, Tuesday
Wednesday, Thursday
Friday, Saturday
Sunday, yesterday
the day before yesterday
to-morrow
the day after to-morrow
a day, a week
a month, a year
January, February
March, April
May, June
July, August
September, October
November, December
Spring, Summer
Fall, Winter
Christmas, New Year
Good Friday, Easter
Whitsuntide, Cold
Heat, Storm
Rain, Snow
Frost

Uitspraak

Mondee, Tjoesdee
Weddensdee, Tursdee
Freidee, Satterdee
Sundee, yesterdee
de dee biefoor yesterd. e
toe morro
de dee after toe morro
e dee, e wiek
e mons, e jier
Djanoeari, Febbroeari
Martsj, Eepril
Mee, Djoen
Djoelei, Agust
September, Oktober
November, December
Spring, Sommer
Fol, Winter
Kristmas, Njoe Jier
Koed Freidee, Iester
Witsunteid, Koold
Hiet, Storm
Been, Snoo
Frost

HET HUIS.

Huis, Kelder
Verdieping, Dak
Venster, Trappen
Vloer, Zolder
Muur, Schoorsteen
Voorkamer, Saapkamer
Keuken, Privaat
Waterpot

House, Cellar
Storey, Roof
Window, Stairs
Floor, Ceiling
Wall, Chimney
Parlour, Bedroom
Kitchen, Watercloset
Chamber.

Hous, Sella
Storie, Roef
Windo, Steers
Floor, Sieling
Wol, Tsjimni
Parler, Bedroem
Kitsjen, Watterklozet
Tsjeeember.

MEUBELEN EN KEUKENGEREEDSCHAP.

Hollandsch.	Engelsch.	Uitspraak
Vertrek, Deur	Apartment, Door	Apartment, Door
Gordijn, Ruit	Curtain, Pane	Kurten, Peen
Tafel, Stool	Table, Chair	Teebel, Tajeer
Sofa, Vloerkleed	Sofa, Carpet	Sofa, Karpet
Spiegel, Kleerkast	Lookingglass, Wardrobe	Lockinglas, Wardroob
Latafel, Bed	Chest of drawers, Bed	Tjést of drouwers, Bed
Beddelaken, Kussen	Sheet, Pillow	Sjiel, Pillo
Zeepp, Handdoek	Soap, Towel	Soop, Touwel
Borstel, Lamp	Brush, Lamp	Bro-sj, Laamp
Lucifer, Kast	Match, Cupboard	Matsj, Kubberd
Ketel, Bezem	Boiler, Broom	Boiler, Broem
Emmer, Schop	Bucket, Shovel	Bokket, Sjewel
Hout, Kolen	Wood, Coal	Wood, Kool
Asch, Rook	Ashes, Smoke	Asjes, Smook
Kopje, Schotelje	Cup, Saucer	Kup, Souser
Bord, Schotel	Plate, Dish	Pleet, Disj
Mes, Vork	Knife, Fork	Neif, Fork
Lepel, Flesch	Spoon, Bottle	Spoen, Bottel
Glas, Kurkentrekker	Glass (tumbler) Corkscrew	Glas (tumbler), Korkskroe
Schalen, Gewichten	Scales, Weights	Skeels, Weets
Strijkijzer, Mangel	Flatiron, Mangle	Flateiren, Mangel

MONDBEHOEFTEN.

Boter, Brood	Butter, Bread	Botter, Bred
Rundvleesch	Beef	Bief
Kalfsvleesch	Veal	Wiel
Schapenvleesch	Mutton	Motten
Ham, Varkensvleesch	Ham, Pork	Ham, Pork
Reuzel, Worst	Lard, Sausage	Lard, Sossetsch
Ei, Meel	Egg, Flour	Eg, Flour
Ui, Peterselie	Onion, Parsley	Onien, Parsli
Peper, Zout	Pepper, Salt	Pepper, Solt
Haring, Zoutvisch	Salt herring, Salt-fish	Solt herring, Solt Fisch
Kabeljauw, Koffie	Codfish, Coffee	Kodfisch, Koffie
Thee, Melk	Tea, Milk	Ti, Milk
Room, Water	Cream, Water	Kriem, Watter
Rier, Wijn	Beer, Wine	Bier, Wein
Brandewijn, Citroen	Spirits (Brandy), Lemon	Spirits (Brandi), Lemmon
Appel, Peer	Apple, Pear	Appel, Peer
Druiven, Kruisbessen	Grapes, Gooseberry	Greeps, Goesberri
Aardbeien, Vleesch	Strawberry, Meat	Strauberri, Miet
Gevogelte, Pruimen	Poultry, Plums	Pooltrie, Plooms
Kersen, Bessen	Cherries, Currants	Tsjerries, Kurrents
Sinasappelen, Rozijnen	Oranges, Raisins	Orrensjes, Reezens
Groenten	Vegetables	Wedsjetubbels
Erwtten, Boonen	Peas, Beans	Pies, Biens
Aardappelen, Kool	Potatoes, Cabbage	Poteetós, Kabetsj
Wortelen, Knollen	Carrots, Turnips	Karruts, Turnips
Salade, Komkommer	Salad, Cucumber	Salet, Kjoekumber
Seldery, Rijst	Celery, Rice	Sellerie, Reis
Suiker, Koek	Sugar, Cake	Sjoeger, Keek
Kaas, Mosterd	Cheese, Mustard	Tsjies, Musterd
Asijn, Rum	Vinegar, Rum	Winnegur, Rum

KLEEDINGSTUKKEN.

Hollandsch.

Engelsch.

Uitspraak.

Overjas, Jas
Buis, Vest
Broek, Sokken
Onderbroek, Hemd
Das, Schoenen
Laarzen, Hoed
Pet, Zakdoek
Kam, Borstel
Zeepp, Mantel
Kleed, Rok
Onderrok, Kousen
Vrouwenhemd, Rijglijf
Vrouwenhoed, Muts
Pantoffels, Sjaal
Doord, Veters
Knoopen, Zak
Boezelaar, Mantel
Horologie, Ketting
Ring, Handschoen
Paraplui, Parasol

Overcoat, Coat
Jacket, Waistcoat
Pants (Trousers), Socks
Drawers, Shirt
Necktie, Shoes
Boots, Hat
Cap, Handkerchief
Comb, Brush
Soap, Cloak
Dress, Skirt
Underskirt, Stockings
Chemise, Corset
Bonnet, Cap
Slippers, Shawl
Collar, Shoelaces
Buttons, Pocket
Apron, Mantel
Watch, Chain
Ring, Glove
Umbrella, Parasol

Overkoot, Koot
Jacket, Westkoot
Pants, Trouzers, Soks
Draaers, Sjur
Nektie, Sjoes
Boets, Hat
Kap, Hankertsjief
Koomb, Brusj
Soop, Klook
Dres, Skurt
Underskurt, Stokkings
Sjemies, Korzet
Bonnet, Kap
Slippers, Sjal
Koller, Sjoeloeses
Bottens, Pokket
Eeprun, Maantel
Watsj, Tejeen
Ring, Klov
Ombrelle, Perresol

LANDBOUW ENZ.

Tarwe, Haver
Rogge, Gerst
Maïs, Vlas
Klaverzaad, Regen
Wind, Koude
Hitte, Vorst
Sneeuw, Ploeg
Egge, Spade
Wagen, Wiel
Schuur, Zaag
Graven, Ploegen
Maaien, Oogsten
Stroo, Hooi
Gras Loon
Boom, Eik
Denneboom, Pijaboom
Wilgenboom, Populier
Berkenboom, Roos
Onkruid, Paard
Veulen, Koe
Stier, Os
Kalf, Schaap
Geit, Varken
Hond, Kat
Muis, Rat
Haan, Hen
Kuiken, Eend
Gans, Duif
Haas, Konijn
Wild, Vos
Patrijs, Musch
Leeuwrick, Bij

Wheat, Oats
Rye, Barley
Corn, Flax
Clover, Rain
Wind, Cold
Heat, Frost
Snow, Plough
Harrow, Spade
Cart, Wheel
Barn, Saw
Dig, Plough
Mow, Reap
Straw, Hay
Grass, Wages
Tree, Oak
Fir, Pine
Willow, Poplar
Beach, Rose
Weed, Horse
Colt, Cow
Bull, Ox
Calf, Sheep
Goat, Pig
Dog, Cat
Mouse, Rat
Cock, Hen
Chicken, Duck
Goose, Pigeon
Hare, Rabbit
Deer, Fox
Partridge, Sparrow
Lark, Bee

Weit, Oots
Rei, Barlie
Korren, Flaks
Klover, Reen
Wind, Koold
Hitte, Frost
Snoo, Plou
Harro, Speed
Kart, Wiel
Barren, Sau
Dik, Plou
Moo, Riep
Strau, Hee
Kras, Weedsjea
Trie, Ook
Far, Pein
Willow, Popler
Bietsj, Roos
Wied, Hora
Kooit, Kou
Bul, Oks
Kaaf, Sjtjep
Koot, Pig
Dok, Kaat
Mous, Raat
Kok, Hen
Tsjikken, Duk
Koes, Pidsjun
Heer, Rabbit
Dier, Foks
Partridsj, Sparro
Laak, Bie

AMBACHTEN EN BEROEPEN.

Hollandsch.	Engelsch.	Uitspraak.
Koperslager, Hoefsmid	Coppersmith, Blacksmith	Koppersmis, Blaksmis
Smid, Wagenmaker	Locksmith, Wheelwright	Loksmis, Wielreit
Metselaar, Steenhouwer	Mason, Stonemason	Meesen, Stoonmeesen
Handschoenenmaker	Glovemaker	Glofmeeker
Kleermaker, Kruidenier	Tailor, Grocer	Teeler, Groser
Manufacturenhandelaar	Dry Goods Merchant	Drei goods mertsjent
Apotheker, Barbier	Druggist, Barber	Druggist, Barber
Docter, Advocat	Doctor, Lawyer	Dokter, Luijer
Geestelijke, Onderwijzer	Minister, Teacher	Minister, Tietsjer
Baas, Karreweman	Master, Journeyman	Maaster, Djoerniemen
Leerling, Veldarbeider	Apprentice, Farm labourer	Apprentis, Farmleebere
Herder, Ploegman	Shepherd, Ploughman	Sjeppert, Plouman
Koetsier, Knecht	Coachman, Manservant	Kootsjman, Manservant
Melkmeisje	Dairymaid	Deermeed
Kamermeisje, Keukenmeid	Chambermaid, Cook	Tsjeembermeed, Koek
Scheepstimmerman	Carpenter	Karpenter
Timmerman, Meubelmaker	Joiner, Cabinetmaker	Djoiner, Kabinetmaker
Zadelmaker, Kuiper	Saddler, Cooper	Saddler, Koepor
Verwer, Schoenmaker	Painter, Shoemaker	Peantor, Sjoemeeker
Blikslager, Voerman	Tinsmith, Carter	Tinsmis, Kartor

DE GETALLEN.

1. one	oe-on	21. twenty one	twentie oe-on
2. two	toe	22. twenty two	twentie toe
3. three	zrie	23. twenty three	twentie zrie
4. four	voor	24. twenty four	twentie voor
5. five	faif	25. twenty five	twentie faif
6. six	siks	26. twenty six	twentie siks
7. seven	sivwen	27. twenty seven	twentie sivwen
8. eight	ect	28. twenty eight	twentie ect
9. nine	naain	29. twenty nine	twentie naain
10. ten	ten	30. thirty	zurtie
11. eleven	livwen	40. forty	fortie
12. twelve	twelf	50. fifty	fittie
13. thirteen	zurtien	60. sixty	sikstie
14. fourteen	fortien	70. seventy	sivwentie
15. fifteen	fittien	80. eighty	ectie
16. sixteen	sikstien	90. ninety	naintie
17. seventeen	sivwentier	100. a hundred	c hundred
18. eighteen	ectien	200. two hundred	toe hundred
19. nineteen	naaintien	1,000. a thousand	c zousend
20. twenty	toe-entie	1,000,000. a million	e milljun

OP REIS.

Hollandsch.

Waar vertekt de trein
naar Winnipeg?

Hier, Mijnheer.

Moet ik nu instappen

Mag men hier rooken?

Nee, je moet in de rook-
wagen.

Het is mooi weer van och-
tend.

Ik geloof dat we van
daag regen krijgen.

Hoe lang neemt het tot
aan die plaats?

U zult daar binnen een
paar uren zijn.

Ik meen dat je emigrant
zijt.

Ja, Mijnheer, ik kom van
Holland.

Ik ben Engelschman,
maar ben twaalf jaar
in Amerika-geweest.

Dan zult u mij wel eenige
inlichtingen kunnen
geven.

Zeker, ik vermeen dat je
een landbouwer zijt.

Ja, ik ben een landbou-
wer en van plan land
te koopen.

Waar ben je van plan
land te nemen?

Ik ga naar Manitoba.

Ik heb een doorkaart
naar Winnipeg.

Je bent geen landbouwer,
maar een ambachts-
man.

Ja ik ben metselaar, en
hij is timmerman.

Engelsch.

Whence does the train
start for Winnipeg?

Here, Sir.

Have I to get in now?

Can we smoke here?

No, you must go in the
smoking car.

It is a very nice morning.

I think it will rain to-day.

How long will it take me
to get to that place?

You will be there in a
few hours.

I suppose you are an emi-
grant.

Yes, Sir, I came from
Holland.

Well, I am an English-
man, but I have been
in America twelve
years.

Then you will be able to
give me some inform-
ation.

Certainly, I guess you
are a farmer.

Yes, I am a farmer, and
I intend to buy land.

Where do you intend to
buy land?

I am going to Manitoba.

I have a through ticket
to Winnipeg.

You are not a farmer; you
are a mechanic.

Yes, I am a bricklayer,
and he is a carpenter.

Uitspraak.

Wens dos de treen start
for Wiunipeg?

Hier, Sur.

Hef, ei toe ket in now?

Kan wie smoke hier?

No, joe must ko in de
smoking kar.

It is e werrie neis morn-
ing.

Ei tink it wil reen toe
dec.

Hou long wil it teek mie
toe ket toe dat ples?

Joe wil bie deer in e fjoe
ours.

Ei suppoos joe aar en
emkrant.

Jes, sur, ei kom from
Holland.

Wel, ei am en Inglisjman,
but ei hef bien in
Amerika twelf jiers.

Den joe wil bie eebel toe
gif mie som inform-
eesjun.

Sertenlie, ei ges joe aar e
farmer,

Jes, ei am e farmer, and
ei intejd toe bei land.

Weer doe joe intend toe
bei land?

Ei am koing toe Manitoba.

Ei hef e sroe tikket toe
Winnipeg.

Joe aar not e farmer; joe
aare mekkanik.

Jes, ei am e brikleejer
end hie is e karpenter.

Hollandsch.

Engelsch.

Uitspraak.

Maar versta je de land,
bouw ook?

But you understand farm
work, also?

But joe understand farm
work, also?

Ja, we zullen aan den
land bouw gaan als we
niet dadelijk werk krij-
gen.

Yes, we do, and we will
take up farm work if
we do not find employ-
ment in our trade at
once.

Jes, wie doe; end wie wil
teek up farm work if
wie doe not feind em-
ployment in our treed
at wans.

Waar moeten we verwis-
selen?

Where do we change?

Weer doe wie tjeensj!

Moeten we hier verwis-
selen?

Must we change here?

Must wie tsjeensj hier?

Neen, we stoppen hier
maar eventjes.

No, we only stop here for
a short time.

No, wie onli stop hier for
e sjort teim.

Je kaartje as je blief.

Please give me your
ticket.

Plies kif mie joer tikket.

Is dat Winnipeg?

Is this Winnipeg?

Is dis Winnipeg?

Ja mijnheer, hier uit-
stappen.

Yes, Sir, you have to get
out here.

Jes, sur, joe hef toe ket
out hier.

Waar is mijn bagage?

Where is my luggage?

Weer is mei luktetsj!

Die man zal u wijzen.

This man will show you.

Dis man wil sjo joe.

Reizigers naar het Westen
moeten hier verwisselen

Passengers for the West
change cars.

Passenjers for de West
sjeensj kars.

Wat moeten we doen?

What shall we do?

Wat sjal wie doe?

Iedereen uitstappen!

Get out, all of you!

Ket out ol of joe?

We blijven hier tot morgen

We stop here till to-
morrow.

Wie stop hier til toe
morro.

IN HET LOGEMENT.

Kan ik hier voor een
paar dagen kost en
inwoning krijgen?

Can I get a room and
board with you for
some days?

Kan ei ket a roem and
boord wid joe for som
dees?

Ja Mijnheer, op de tweede
verdieping is een kamer
voor u.

Yes, Sir, you can have a
room on the second
floor.

Jes, Sur, joe kan hef a
roem on de sekkend
floor.

Leg as je blief een vuur
aan.

Please make a fire in the
stove.

Plies meek e feier in de
stoof.

Laat mij morgen om acht
uur ontbijten.

I want my breakfast at
eight o'clock to-morrow
morning.

Ei want mei brekfast at
eet o klok toe morro
morning.

Gebruikt u Thee of koffie?

What do you take, tea
or coffee?

Wat doe joe teek, tie or
koffie?

Hollandsch.

Engelisch.

Uitspraak.

Ik gebruik koffie.

I take coffee.

Ei teek koffie.

Hoe laat eten we?

At what hour do we dine?

At wat our doe wie dein?

Hoe laat neemt ge, het
avondmaal?What time is supper
ready?Wat teim is supper
reddie?

BY AANKOMST IN MANITOBA.

Ik wil land kopen.

I want to buy some land.

Ei want toe bei som land.

Moet ge bosch-of prairie
land?Do you want wood land
or prairie land?Doe joe want wood land
or prerrie land?

Ik verkies prairie land.

I prefer prairie land.

Ei prierer prerrie land.

Wilt ge niet een vrije
haardstee van het
gouvernement?Will you not take up a
free grant of land from
the government?Wil joe not teek up e frie
krant of land from de
kovernment?Mijn broer nam-voor een
paar maanden 160 ak-
kers land bij Brandon.My brother took up 160
acres of land in the
neighbourhood of
Brandon about two
months ago.Mei brodder took up 160
eekers of land in de
neebherhoed of Brandon
about toe mons ago.Ik zou gaarne nabij hem
willen woonen.I should like to live near
him.Ei sjoed leik toe lif nier
him.Weet u ook of er eene
hoeve te koop is?Do you know of any farm
for sale?Doe joe noo of ennie farm
for seel?

Ik weet verscheidene.

I know of several.

Ei noo of sewerel.

Zijn die ver gelegen?

Are they far off?

Aar dee far of?

Slechts eenige-mijlen van
hier.

Only a few miles hence.

Onli e fjoe meils hens.

Kan ik hier werk vinden?

Can I find employment
here?Kan ei feind employment
hier?Ja als je wat van de
landbouw verstaat.Yes, if you understand
something of farm
work.Jes, if joe understand
sonting of farm work.Ik heb allerlei aard veld-
arbeid verricht.I have done all sorts of
farm work.Ei hef don ol sorts of
farm work.

Welk loon geeft u?

What wages do you pay?

Wat weedsjes doe joe pee?

Ik betaal — dollars per
maand met kost en
inwooning.I pay — dollars a month;
that includes board
and lodging.Ei pee — dollars e mons;
dat inkloeds board end
lodsings.Ik moet zomer en winter
werk hebben.I must have work for
winter and summer.Ei must hef work for
winter end summer.Wilt u mij voor een jaar
aannemen?Will you engage me for
twelve months?Will joe engeedsj me for
twelf mons?

Hollandsch.

Engelsch.

Uitspraak.

Ik wil niet gaarne des winters zonder werk zijn.	I do not want to be out of work in winter.	Ei doe not want toe bie out of work in winter.
Wat zal ik morgen doen?	What shall I do to-morrow morning?	Wat sjal ei doe toe-morro morning?
Je zult moeten ploegen.	You will have to plough.	Joe wil hef toe plou.
Span de paarden voor de wagen.	Put the horses in the cart.	Poet de horses in de kart.
We zullen aanstaande week een dorsch-machine hebben.	We shall have a threshing machine next week.	Wie sjal hef e trasjing masjien nekat wick.
We zullen beginnen met de heiningen te herstellen.	We will begin to repair the fences.	Wie wil biegin toe riepeer de fences.
Hebt ge de aardappelen reeds gepoot?	Have you already planted the potatoes?	Hef joe olreddi planteed de poteetos?
Het is nu tijd om te hooien voor de winter.	It is now time to make hay for the winter.	It is nou teim toe meek hee for de winter.
Wat heb je voor die koe betaald?	What did you pay for that cow?	Wat did joe pee for dat kou?
Vijfen twintig Dollars.	Twenty-five Dollars.	Twentie-feif Dollars.
Wanneer worden de schapen geschoren?	When are the sheep shorn?	Wen aar de sjiep sjorn?
Voor einde Mei.	Before the end of May.	Biefoor de end of Mee.
Was u met uw laatste oogst tevreden?	Were you satisfied with your last crop?	Weer joe satisfeid wis joer last krop?
Ja, zeker; ik had dertig bushels tarwe per akker, en eene goede aardappelen oogst.	Yes, very; I had thirty bushels of wheat per acre, and had a good crop of potatoes.	Jes, werrie; ei hed surtie busjels of wiet per eekker, end hed a koed krop of poteetos.
Ik was in Holland op eene hoeve.	I was on a farm in Holland.	Ei was on e farm in Holland.
Kan je kookken?	Can you cook?	Kan joe koek?
Hoeveel verdient een kok in Winnipeg?	What can a cook earn in Winnipeg?	Wat kan e koek urn in Winnipeg?
Mijn zuster is eene goede keukenmeid.	My sister is a good cook.	Mei sister is e koed koek.
Hoe laat gaat u aan't werk?	What time do you start work?	Wat teim doe joe staart work?
Des ochtends zes ure.	At six in the morning.	At siks in de morning.
Zijn er ook timmerlui onder jullie?	Are there any carpenters among you?	Aar deer ennie karpenters among joe?

Hollandsch.

Ik heb een karrewiel voor
ze aan mijn schuur.

Ik kan een paar man ge-
bruiken om hout te
hakken.

Ik ben schoenmaker van
beroep, maar ik heb er
niets op tegen hout te
hakken voor behoorlijk
loon.

Zeergoed, je kunt morgen
beginnen.

Ik heb gehoord dat de
Canada Pacific spoor
nu klaar is.

Ja, de laatste rails zijn in
November gelegd.

Treinen loopen nu regel-
recht van de Atlan-
tische havens naar
Britsch Columbië aan
S. Zuidzee.

De treinen loopen door
de vruchtbare landen
in Manitoba en het N.
W. gebied.

Engelsch.

I have some work for
them; I want my barn
repaired.

I want a man or two for
chopping wood.

I am a shoemaker by
trade, but I would not
mind chopping wood
for you if I could earn
fair wages.

Very well, you can start
to-morrow morning.

I am told that the Can-
adian Pacific railway is
now finished.

Yes, the last rails were
laid last November.

Trains run right through
from ports on the At-
lantic to British Col-
umbia, on the Pacific.

The trains run through
the fertile lands in
Manitoba and the N.
W. territory.

Uitspraak.

Ei hef som work for dem;
ei want mei barn
riepeerd.

Ei want e man or toe for
tsjopping woed.

Ei am e sjoemeeker bei
treed, but ei woed not
meind tsjopping woed
for joe it ei koed urn
feer weedsjes.

Werrie wel, joe kan start
toe morro morning.

Ei am toold dat de Kanee-
diën Pasifik reelwee is
now finnisjed.

Jes, de laast reels weer
leed laast November.

Treens run reit sroe from
ports on de Atlantik to
Brittisj Columbië on
de Pasifik.

De treens run sroe de
furteil laands in Mani-
toba end de Nors west
terreterie.

IN DE WINKEL.

Ik wou een paarschoenen.

Deze zijn te klein, de
andere te groot.

Hebt u schoenen voor
kinderen?

Ik wou, die schoenen
gerepareerd hebben.

Ik wou wat goede stof
hebben voor een kleed.

In welke kleur?

Wit, zwart, rood, blauw,
groen of geel?

Hoe veel de yard?

Mijn horologie staat stil,
wil je het in ordemaken?

Je kunt 't Dingsdag terug
hebben.

Please give me a pair of
boots.

These are too small, the
others too large.

Have you got shoes for
children?

Please mend these boots.

I want to buy some good
cloth for a dress.

What colour would you
like?

White, black, red, blue,
green or yellow?

How much is it a yard?

My watch has stopped,
will you mend it?

You can have it back on
Tuesday.

Plies kif mie e peer of
boets.

Dies nar toe smol, de
odders toe laardsj.

Hef joe kot sjoes for
trjildern?

Plies mend dies boets.

Ei want toe bei som koed
klos for e dres.

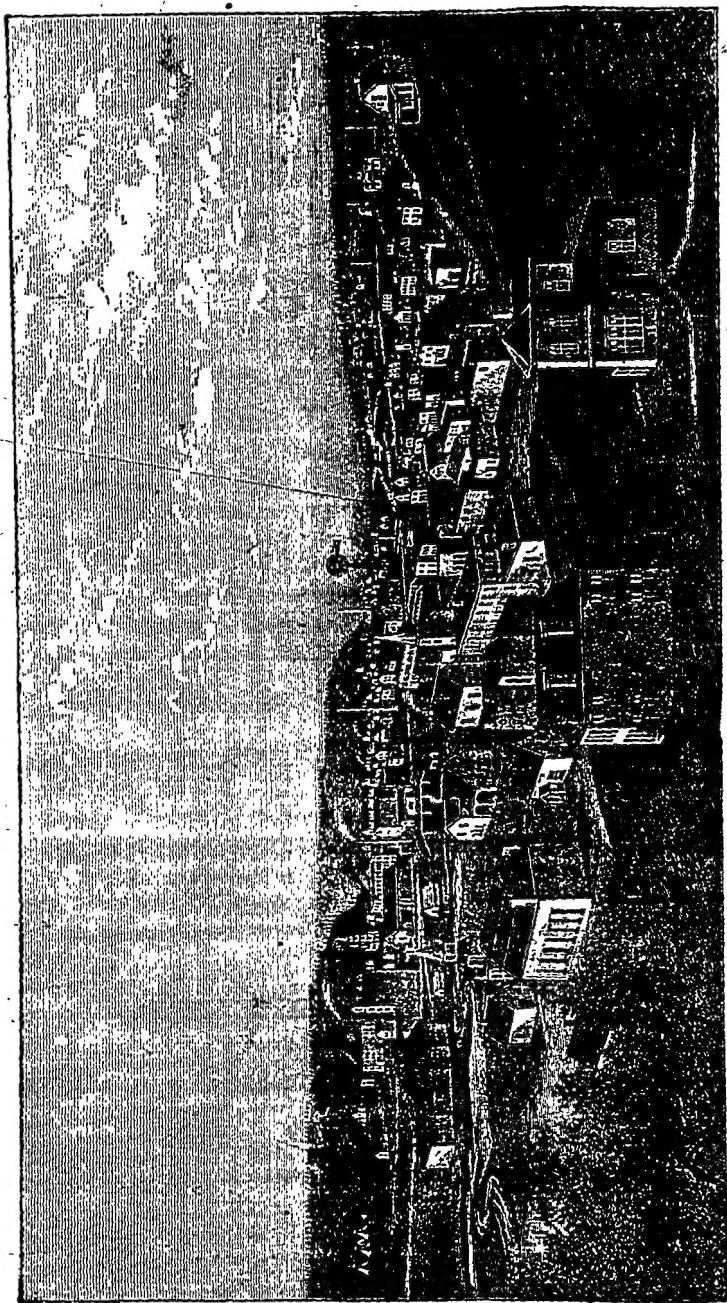
Wat koller woed joe leuk?

Weit, blak, red, bloe,
krien or jello?

Hou mutsj is it e jaard?

Mei watsj has stopt, wil
joe mend it?

Joe kan hef it, bak on
Tjoesdee.

Een aantal bloeiende steden verrijzen in Manitoba en het Noord Westen zoo als Calgary, Regina, Brandon, Portage la Prairie en

1884—MINNEDOSA—1884,

waarvan hierboven een schets. MINNEDOSA is gelegen te midden van eene der schoonste landbouwstreken in Noord Amerika en is 135 Eng: mijlen ten Noord Westen van Winnipeg gelegen aan de MANITOBA EN NOORD WESTELIJKE SPOORWEG, er zijn verscheidene bijschmachten, molens, hotels, winkels, kerken, scholen, enz.

